2/2010

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission

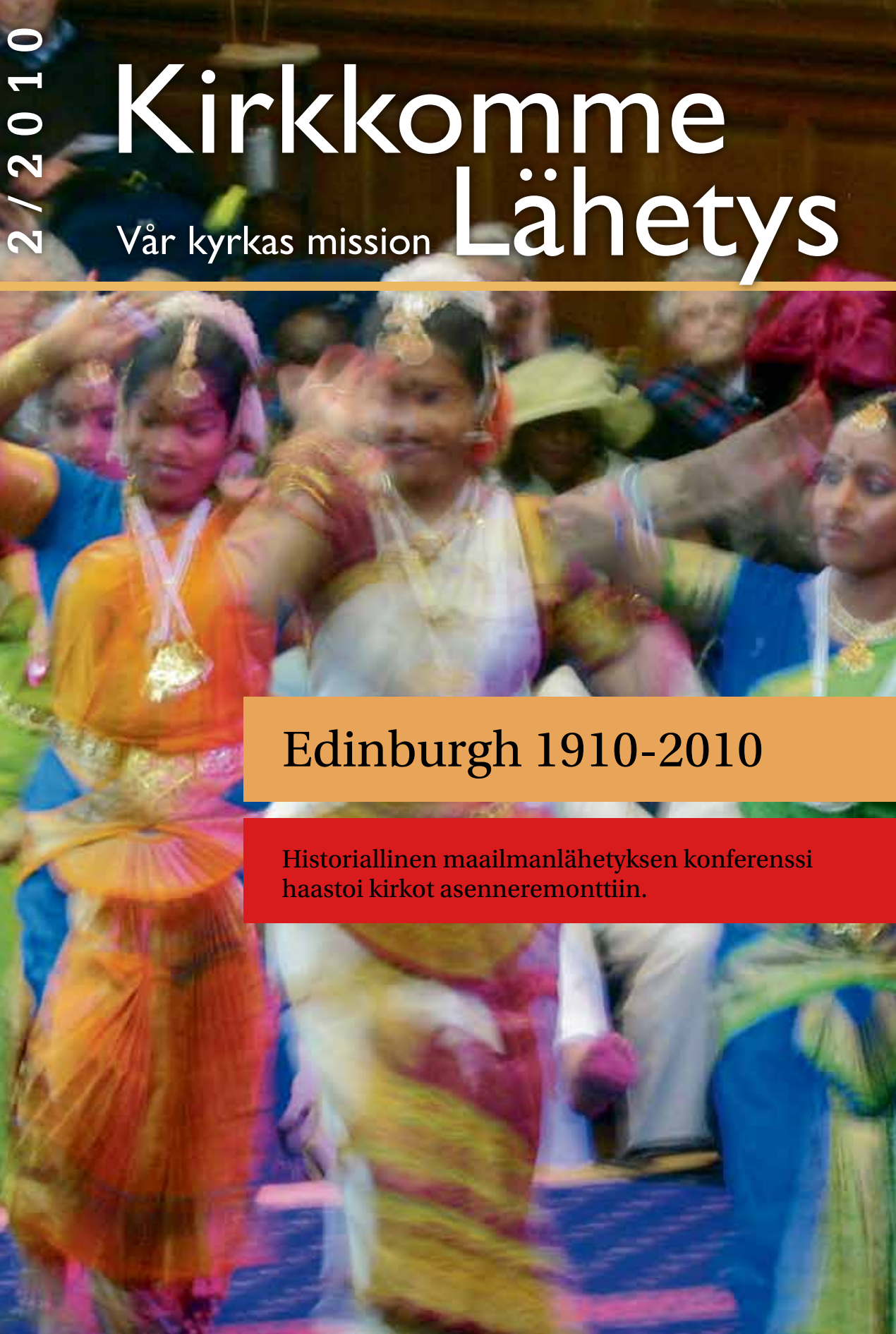

Edinburgh 1910-2010

Historiallinen maailmanlähetyksen konferenssi haastoi kirkot asenneremonttiin.

TILAUKSET JA OSOITTEEN-MUUTOKSET
Puhelin: 020 754 2333
Faksi: 020 754 2342
Sähköposti:
tilauspalvelut@kotimaa.fi
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa,
Osoiterekisteri,
PL 137, 00201 Helsinki

JULKAISIJA
Kirkon lähetystyön keskus
PL 185
00161 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

PÄÄTOIMITTAJA
Jaakko Mäkelä

TÄMÄN NUMERON VASTAAVA TOIMITTAJA
Timo Vasko

TOIMITUSSIHTEERI
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kolumbus.fi

TOIMITUSKUNTA
Ann-Christine Marttinen (pj)
Christine Eriksson
Lea Lappalainen
Jaakko Mäkelä
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Timo Vasko

TAITTO JA KUVANKÄSITTELY
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

KUSTANTAJA
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

PAINO
Kirjapaino Uusimaa

PAINOS
6000 kpl

LEHTI ILMESTYY
kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy maaliskuussa 2011.

Lehti lähetetään seurakuntiin, lähetyssihteereille, kirkon virassa oleville papeille, lehtoreille ja uskonnonopettajille. Tämän lisäksi ryhmäpostituksena esimerkiksi seuraaville tilaajaryhmille: kirkon lähetysjärjestöt, hiippakuntien tuomiokapitulit ja lähetystoimistot.

ISSN 0789-5135

Kansikuva: Intialaisnaiset tanssivat lähetyskonferenssin päätösjuhlassa.
Kuva: Timo Vasko

Kirkkomme Lähetys 2/2010

Edinburghistä eteenpäin

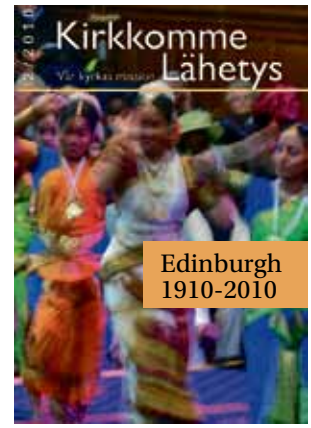

Vuonna 1910 Skotlannin Edinburghissa pidettiin historiallinen lähetyskonferenssi. Konferenssista sai alkunsa protestanttinen lähetysliike sekä ekumeeninen liike. 100 vuotta myöhemmin pidetty konferenssi Edinburgh II patisti jälleen kirkkoja ottamaan vakavasti perustehtävänsä. *Kirkkomme Lähetys* käsittelee konferenssin teemoja Suomen näkökulmasta. **Sivut 4-13.**

Kuuntele ensin

Maahanmuuttajatyön pastori **Gerson Mgaya r**ohkaisee saarnanvalmistajia kuuntelemaan Pyhän Hengen ääntä. **Sivut 14-15.**

Muistot talteen

Elämän vauhtivuosina tapahtuu paljon. Lähetystyöntekijä **Ann-Christine Marttinen** kertoo, miten hän säilöi muistojaan Pakistanissa. Eläkkeellä muistot voi kaivaa esiin ja järjestellä. **Sivut 18-21**.

Mitä kuuluu lähetysstrategialle?

Lähetystyön uusi strategia ei ehtinyt toukokuun kirkolliskokoukseen. Etenemistä hidastaa muun muassa huoli siitä, mistä saadaan rahat hiippakuntien lähetyssihteerien palkkoihin. **Sivu 38.**

Tässä numerossa

3 Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten
3 Pääkirjoitus

Edinburgh 1910-2010 ja tästä eteenpäin
4 Edinburgh II ei jää tähän
5 Millaista lähetystyö on vuonna 2030?
6 Internet on lähetyskenttä
7 Alistamisesta luovaan kumppanuuteen
8 Postmoderni haastaa kirkon
10 Yhteyden esteet vähentyneet

14 Muualta muuttanut voi nähdä tarkemmin
16 Lähetyssihteereiden virkojen määrä lisääntyy
18 Laita muistosi talteen
22 Jaksaisitko vielä?
25 Päätoimittajan pöydältä
26 Seurakuntien taloudellinen tuki kasvaa edelleen
28 Ohjaako valtion raha lähetystyön suuntaa?
29 Raamattu
30 Kirjat

34 Ajankohtaista

44 Kirkkopyöräilyä lähetystyön hyväksi
45 Kolumn
46 Aktuellt
47 Ledare
48 Rukous

Pääkirjoitus

Uutta rohkeutta Edinburghista

■ Historiallinen ekumeeninen maailmanlähetyksen konferenssi Edinburgh II kokoontui kesäkuun alussa Edinburghissa Skotlannissa. Sen teemana oli ”Todistaminen Kristuksesta tänään”.

Konferenssin hedelmänä syntyi julkilausuma ”Edinburgh 2010 Common Call”. Julkilausuma kutsuu meitä elämään todeksi hyvää sanomaa pelastuksesta, syntien anteeksiantamisesta, elämän runsaudesta ja vapaudesta sekä julistamaan sitä kaikille köyhille ja sorretuille. Se haastaa meidät todistamaan ja evankelioimaan tavalla, joka viestittää rakkautta, vanhurskautta ja oikeudenmukaisuutta, koska Jumala on tarkoittanut nämä asiat koko maailmaa varten.

Julkilausuma kutsuu meitä aitoon dialogiin, kunnioittavaan kohtaamiseen ja nöyrään todistamiseen. Saamme todistaa ainutlaatuisesta Kristuksesta niiden keskuudessa, jotka uskovat toisin kuin kristityt, tai eivät usko mihinkään. Tätä kaikkea saamme tehdä Pyhän Hengen voimassa muistaen Kristuksen uhrikuoleman ristillä ja hänen ylösnousemisensa maailman pelastumiseksi.

Esiin astumisemme perusta on rohkeassa luottamuksessa evankeliumin sanomaan, joka saa aikaan ystävyyttä, edistää sovintoa ja toteuttaa vieraanvaraisuutta.

Pyhä Henki liikkuu tahtonsa mukaan kaikkialla maailmassa ja yhdistää uudelleen luomakuntaa.

Aarne Ormio

Timo Vasko
kirkon lähetysteologi, dosentti

Hän tuo esiin aitoa elämää. Tästä tietoisina meitä kutsutaan muuttumaan armahtaviksi ja parantaviksi yhteisöiksi. Sellaisiksi, joissa myös nuoret osallistuvat aktiivisesti lähetykseen ja naiset ja miehet jakavat vallan ja vastuun oikeudenmukaisesti. Meitä haastetaan uuteen palavuuteen, oikeudenmukaisuuteen, rauhaan ja ympäristön suojeluun. Myös uudistunut liturgia voi heijastaa Luojan ja luomakunnan ihanuutta.

Kirkkomme Lähetys on käsitellyt Edinburghin konferenssin teemoja useissa tämän numeron kirjoituksissa, suomalaiseen maisemaan soveltaen. Toivottavasti Edinburgh-prosessi innostaa meitä syventymään lähetystyömme perusteisiin, jotka ovat yhteisiä koko lähetystyötä tekevälle Kristuksen kirkolle.

Kirkkomme lähetys heinäkuussa 1960

”[Japanin] kirkko tahtoo nyt ottaa haltuunsa kaiken sen työn, joka on tähän asti ollut lähetysten hallussa: lastentarhat, koulut, kirkot, saarnapaikat, erilaiset sosiaaliset laitokset jne. Kirkko pyrkii siihen, että se itse kutsuu kaikki työntekijänsä, joiksi se tahtoo lukea myöskin lähetyssaarnaajat.

- - Japanilaiset voivat nyt niille, jotka syyttävät kristillistä kirkkoa ulkomaalaisuudesta, näyttää, että luterilainen kirkko on japanilainen kirkko, jota oman maan miehet johtavat. Tämä itsenäisyys antaa kirkolle myöskin sisäistä ryhtiä.

- - Pilviä ei puutu lähetyksen taivaalta. Emme tiedä, milloin kansainvälinen tilanne taas ehkä muuttuu. Mutta yhden me tiedämme: Japanin luterilainen kirkko on jo nyt ottanut ohjat käsiinsä. Se on ruvennut astumaan vakavia askeleita. On luonnollista, että se ei vielä taloudellisessa mielessä pysty tulemaan toimeen ilman apua, mutta ennenpitkää on tuleva sekin aika. Ja jos joskus kävisi niin onnettomasti, että kansainvälinen tilanne huononisi ratkaisevasti ja jos esim. ulkomaalaisten pitäisi poistua Japanista, silloin tämä kirkko kykenisi itse hoitamaan asiansa, sillä se on ottanut tällaisen mahdollisuuden huomioon jo nyt.”

Toivo Rapeli

Toivo Rapeli (1903-1995) oli Evankeliumiyhdistyksen johtaja, rovasti ja kanslianeuvos.

Edinburgh 2010
WITNESSING TO CHRIST TODAY

Edinburgh II ei jää tähän

Kesäkuun alussa pidetty Edinburgh II -lähetyskonferenssi sysäsi liikkeelle monta vielä pitkään vaikuttavaa prosessia. Työskentelyn tuloksena syntyi myös mittava lähetysteologinen aineisto. Tässä aarteistossa on ammennettavaa sekä tiedekunnissa että seurakunnissa vuosiksi eteenpäin.

Esille nostettiin muun muassa seuraavat asiat: lähetystyön perusteet, kristillinen lähetystyö muiden uskontojen keskuudessa, lähetystyö ja postmoderni moninaisuus, lähetystyö ja vallan käyttö, lähetystyöhön osallistumisen tavat, teologinen koulutus ja sen aikaansaamat muutokset, kristilliset yhteisöt nykyisissä toimintaympäristöissä, ekklesiologian ja lähetystyön suhde sekä lähetystyön hengellisyys ja opetuslapseus.

Edellä mainittuja teemoja tarkasteltiin läpäisyperiaatteella myös seuraavista näkökulmista: naiset ja lähetys, nuoret ja lähetys, eheytyminen ja sovinto, Raamattu ja lähetys, kontekstualisaatio, inkulturaatio ja vakaumusten dialogi, alistettujen äänet sekä ekologia.

Lue lisää: www.edinburgh2010.org, www.towards2010.org.uk ja www.ocms.ac.uk/regnum. Common Call -julkilausuma on luettavissa osoitteesta http://www.evl.fi/kkh/kuo/klk/edinburgh2010julkilausuma.pdf

Timo Vasko

Edinburgh II -konferenssin päätösjuhlan yleisö keskittyi seuraamaan värikästä ohjelmaa.

Millaista on **lähetystyö vuonna 2030?**

Tuleeko Edinburghin lähetyskonferenssin unelmista joskus totta Suomen kirkossa? Voisiko Kirkkomme Lähetys -lehdessä olla tällainen juttu vuonna 2030?

Kirkolliskokouksen tekemistä päätöksistä merkittävimpiä oli se, että jokaisessa seurakunnassa tulee olla lähetyssihteerin virka. Virka on vihdoinkin rinnasteinen diakonian virkaan.

Myös Kirkon lähetysstrategia on päivitetty. Siihen on kirjattu lähetystyön tavoitteet ja toimintaperiaatteet vuosille 2030–2040. Lähetysjärjestöt ovat lopultakin sitoutuneet niihin.

Lähetysjärjestöjen keräykset koordinoidaan Kirkon lähetystyön keskuksen kautta.

Koulutusta on lisätty

Kirkon lähetysstrategian mukaisesti hiippakunnallisia resursseja on vahvistettu ja seurakuntien lähetyssihteereiden ja -teologien koulutusta on lisätty. Lähetysteologin työpanos on nostettu 20 prosentista 50 prosenttiin. Monet paikallisseurakunnat lähettävät lähetystyöstä vastaavat työntekijänsä tutustumaan nimikkokohteisiin kolmen vuoden välein.

On hienoa, että paikallisseurakunnissa lähetystyön suurin resurssi ovat nykyisin maahanmuuttajat. Seurakuntien nimikkolähetit ovat yhä useammin taustaltaan afrikkalaisia ja aasialaisia. Kiinalaisen Nimakin- ja Mäntysillan seurakunnan välillä työntekijävaihto on toiminut hyvin.

Mäntysillan kirkkoneuvosto hyväksyi toisen lähetyssihteerin viran. Työn painopisteenä on lähetystyön kehittäminen maahanmuuttaneiden kanssa.

Kahvila ja kirpputori

Seurakunnalla on Awayek-niminen kahvila, joka toimii lähetystyön hyväksi. Aamupäivisin siellä toimivat seurakunnan pienpiirit, iltapäivisin se on avoinna kaikille.

Kahvilan etniset tuotteet ovat erittäin kysyttyjä. Myymälästä löytyy diakonian ja lähetystyön tuotteita. Kirpputorin puolelta voi joko ostaa pöydän tai lahjoittaa tavarat seurakunnan myyntiosastolle. Myös kierrätysnurkkaus on ahkerassa käytössä.

– Awayekin ovat löytäneet kaikenikäiset, mistä olemme erityisen kiitollisia, toteaa lähetyssihteeri Sahokir.

Johanna Rantalankila
Kirjoittaja on Hyvinkään seurakunnan lähetyssihteeri.

”Seurakuntien nimikkolähetit ovat yhä useammin taustaltaan afrikkalaisia ja aasialaisia.”

Edinburgh 2010
WITNESSING TO CHRIST TODAY

Internet on lähetyskenttä

SXC

Kristityt on kutsuttu viemään evankeliumia sinne, missä ihmiset ovat. Nykyisin ihmiset ovat internetissä. Eikö sinne siis pitäisi lähettää lähetystyöntekijöitä?

Yhdeksän vuotta sitten arviolta 361 miljoonalla ihmisellä oli pääsy internetiin. Syyskuussa 2009 käyttäjiä oli arviolta 1 734 miljoonaa.

Suurinta kasvu oli Aasiassa, Afrikassa, Lähi-idässä ja Latinalaisessa Amerikassa. Maailmanlaajuinen tietoverkko ei ole enää hyvätuloisten ja rikkaiden yksinoikeus, sillä erilaiset mobiililaitteet ja kännykät ovat avanneet verkon myös köyhemmille.

Kristilliset seurakunnat, järjestöt, kirkot, yhteisöt ja yksityiset kristityt ovat reagoineet internetin haasteeseen hitaasti. Poikkeuksia toki löytyy. Internetin käyttö ihmisten tavoittamisessa on joka tapauksessa lapsenkengissä.

Monisuuntaista viestintää

Kristuksen lähetyskäskyn mukaisesti meidät on haastettu viemään evankeliumi sinne, missä ihmiset ovat. Ja tämän päivän ihmiset ovat verkossa.

Rekisteröityjen käyttäjien perusteella Facebook ja Twitter olisivat eri maiden asukaslukuihin suhteutettuna maailman neljänneksi ja viidenneksi suurimmat sosiaaliset internetyhteisöt: Facebook 350 miljoonalla ja Twitter 70 miljoonalla käyttäjällä.

Yksi internetin erikoispiirteistä on sanoman leviämistapa: se ei ole yksisuuntaista tai edes kaksisuuntaista, vaan monisuuntaista. Myös viestin lähettäjä saa palautetta, jonka avulla hän voi muokata viestiään ja vastata epäselvyyksiin. Internetissä ei saarnata ja poistuta saarnapöntöstä, vaan keskustellaan aivan kuin kahvipöydässä tai ystäväjoukossa.

Voiko uskoon tulla yhdellä klikkauksella?

SXC

Yksi edelläkävijä internet-evankelioinnissa on ranskalainen pastori **Eric Célérier**. Hän perusti ensimmäisen internetsivuston vuonna 1997 vain edistääkseen eteläranskalaisen seurakunnan syntymistä. Seuraavana vuonna hän perusti ranskankielisen *www.topchretien.com*-sivuston.

Pian kävi selväksi, että sivuston kautta evankeliumilla tavoitetut tarvitsivat raamattuopetusta, tukea ja vastauksia sielunhoidollisiin kysymyksiin. Sivuston täytyi laajeta ja ohjata ihmisiä konkreettisiin seurakuntiin. Internetistä tuli Eric Célérierin päätyö.

– Vuonna 2003 otimme aimo harppauksen perustamalla evankelioivan *www.LookingforGod.com*-sivuston.

Herätystä verkossa

Sivusto on käännetty usealle kielelle ja sen ainut tavoite on johdattaa ihmisiä ymmärtämään, kuka Jeesus on ja mitä hän on tehnyt meidän jokaisen puolesta, Célérier kertoi joulukuussa *Lausanne World Pulse* -lehdelle.

Perustamisen jälkeen sivustolla on käynyt noin 60 miljoonaa ihmistä.

– Miljoonat ovat kertoneet joko ottaneensa Vapahtajan vastaan tai omistaneensa elämänsä uudelleen hänelle. Olen ihmeissäni ja siunattu, kun saan olla osa tällaista herätystä.

Vastaavanlaisia evankelioivia sivustoja on muitakin: Global Media Outreach kertoi viime joulukuussa, että pelkästään viime vuoden aikana heidän erilaisilla evankelioivilla sivustoillaan yli 10 miljoonaa ihmistä klikkasi kohtaa ”Haluan antaa elämäni Jeesukselle”.

Internet ei ole vain väline. Se on lähetyskenttä.

Sanna Myllärinen
Kirjoittaja on Uusi tie-lehden tomituspäällikkö.

”Yli 10 miljoonaa ihmistä klikkasi kohtaa ’Haluan antaa elämäni Jeesukselle’.”

Alistamisesta luovaan kumppanuuteen

Joanna Linden

Priscilla Singhin mielestä Pyhän Hengen voimaa ei oteta kirkoissa todesta. Singh vieraili kesäkuussa Varkaudessa.

Lähetysjuhlien missiologisessa symposiumissa Varkaudessa pohdittiin valtaa. Aiheeseen toivat näkökulmansa johtavat teologinaiset eri puolilta maailmaa.

Pelko ja sotilasjuntan sortovalta (1973-1990) löivät leimansa kokonaiseen chileläiseen sukupolveen, kertoi Chilen evankelisluterilaisen kirkon presidentti **Gloria Rojas**. Raamatun sanoman uudenlainen ymmärtäminen on auttanut sorrettuja löytämään ihmisarvonsa.

Raamatun uudelleen lukeminen sai alkunsa vapautuksen teologiasta. Naiset löysivät evankeliumin muutosvoiman ja mahdollisuutensa. Kirkon naisista on tullut taistelijoita, jotka uskaltavat kyseenalaistaa vallitsevan mieskeskeisen teologian ja seksistisen yhteiskunnan.

"Jeesus jakoi valtaa opetuslapsilleen."

Intialaisen pastorin **Priscilla Singhin** mukaan Jeesus on esimerkki oikeasta vallankäytöstä. Jeesus kohtasi ihmiset rakastaen, näki heidän mahdollisuutensa ja antoi voimaa muutokseen. Jeesus jakoi valtaa opetuslapsilleen. Jeesuksen johtajuus oli palvelevaa ja ihmistä kunnioittavaa.

– Kristuksen ristin voima auttaa uhreja voittamaan uhrin asemansa. Luova henki antaa voiman tehdä poikkeuksellisia asioita Jumalan ylistykseksi. Lähetystyökin voi olla jännittävää ja iloista.

Singh on nähnyt, että Pyhä Henki taistelee tasaarvon ja yhteyden puolesta eri tavoin, myös kehitysjärjestöjen kautta. Marginalisoituneet ryhmät ovat jossain määrin päässeet vallan piiriin.

Luomistietoiseen lähetystyöhön

Botswanalainen professori **Musa W. Dube** ei pääsyt Varkauden missiologiseen symposiumiin, mutta hänen puheensa luettiin tilaisuudessa.

Dube muistutti, että siirtomaavallan aikaisessa lähetystyössä paikallisia kulttuureja käytettiin naisten alistamiseen. Lähetystyöntekijät tulkitsivat afrikkalaisen uskonnollisuuden pahan piiriin kuuluvaksi. Duben mukaan siirtomaavallan asenne toistuu nykyisin afrikkalaisessa helluntailaisessa karismaattisuudessa. Ekumeeninen lähetystyökin on miesjohtoista. Sponsorit käyttävät valtaa omilla ehdoillaan.

Duben tutkimukset osoittavat, että Raamatun lähetystekstien perusteella toisen kulttuurin edustajia voidaan pitää alempiarvoisina. Dube rohkaisee lukemaan Raamattua kolonisaatiota purkavalla tavalla, joka vastustaa vallan käyttöä toisen yli.

Ihanteena on, että muut kulttuurit kohdataan lähetystyössä myönteisestä näkökulmasta. Erilaisuudessa tulisi nähdä ennemmin hyvää kuin riittämättömyyttä.

Sari Lehtelä

www.lahetysjuhlat.fi/ohjelma/symposiumi

Edinburgh 2010
WITNESSING TO CHRIST TODAY

Postmoderni haastaa kirkon

Postmodernissa ajattelussa jokaisella on oma totuutensa. Joissakin asioissa se on silti kirkon kanssa samalla puolella, uskoo teologian ja filosofian tohtori Matti T. Amnell.

Rovasti **Matti T. Amnellin** työpöydällä Helsingin Punavuoressa on kaksi väitöskirjaa. *Uskontojen universumi* on sukellus pluralismiin, moniarvoisuuteen.

Uudempi, tammikuussa tarkastettu väitöskirja on nimeltään *Uskonto ilman uskontoa*. Radikaalin postmodernin uskonnonfilosofian haaste peilaa aikamme keskeistä filosofista aatevirtausta amerikkalaisen **Mark C. Taylorin**, englantilaisen **Don Cupittin** ja kanadalais-englantilaisen **Grace Jantzenin** tulkitsemana.

Amnell sanoo, että länsimaista kulttuuria määrittää kolme virtausta: moderni, postmoderni ja kristinusko, joka on jäänyt kahden edellä mainitun puristukseen.

Tieteisusko tuottaa hyvää ja pahaa

Modernin voittokulkua ovat siivittäneet jo 1600-luvulta saakka usko järkeen ja tieteeseen. Tieteisusko on näkynyt ennen muuta lääketieteen ja teknologian huippusaavutuksissa, joista ihmiskunta nauttii monin tavoin.

Mutta: Sama ihminen keksi myös atomipommin, luonto saastuu ja ilmasto lämpenee. Antibiootit eivät enää pure uuteen superbakteeriin. On sanottu, että Neuvostoliitto ja Natsi-Saksa olivat modernin synnyttämiä sairauksia.

Moderni on Amnellin mukaan näyttänyt tuhovoimaiset kasvonsa myös sortamalla kolmannen maailman köyhiä maita ja naisia.

– Tiede unohtaa, että se ei ole Jumala, vaan ainoastaan väline.

"Tiede unohtaa, että se ei ole Jumala, vaan ainoastaan väline."

"Maailma on ihmisen keksintö"

Postmoderni filosofia syntyi Ranskassa. Sen huomattavimmat edustajat ovat **Michael Foucault** ja **Jacques Derrida**.

Postmoderni panee modernia kampoihin väittämällä, että totuutta ei ole olemassa, jokaisella ihmisellä on oma totuutensa. Ei ole edistystä, eikä kehitystä. Maailma, kulttuuri ja luonto ovat ihmisen keksintöä. Jumala on kuollut. Tai hän on siirtynyt tämän puoleiseksi, ihmisen sisäiseksi sanaksi.

– Postmoderni on uusnietzscheläisyyttä, Amnell lisää.

Kun ihminen kristinuskon valossa on luotu Jumalan kuvaksi, postmodernissa uskonnossa ihminen on tyhjä simpukka, jonka lävitse vesi virtailee.

Ihminen vain kuvio rantahiekassa

– Foucault on sanonut, että ihminen on kuin meren rantahiekkaan piirretty kuvio, jonka seuraava laine pyyhkii pois, Amnell havainnollistaa.

Hän näkee postmodernissa myös hyvää. Se käy järjen ja tieteen ylivaltaa vastaan. Se puolustaa sorrettuja ja marginaaliin sysättyjä, mustia ja naisia.

– Tässä se tulee lähelle kirkon diakoniaa. Jos kirkko unohtaa diakonian, se vieraantuu maailmasta. Jos se taas keskittyy vain köyhien auttamiseen, siitä tulee poliittinen puolue.

Kristityn tehtävä maailmassa on Amnellin mukaan kirkastaa Kristusta.

– Jotta hän saisi muuttaa meitä.

Lea Lappalainen

Kirjoittaja on Sana-lehden toimituspäällikkö.

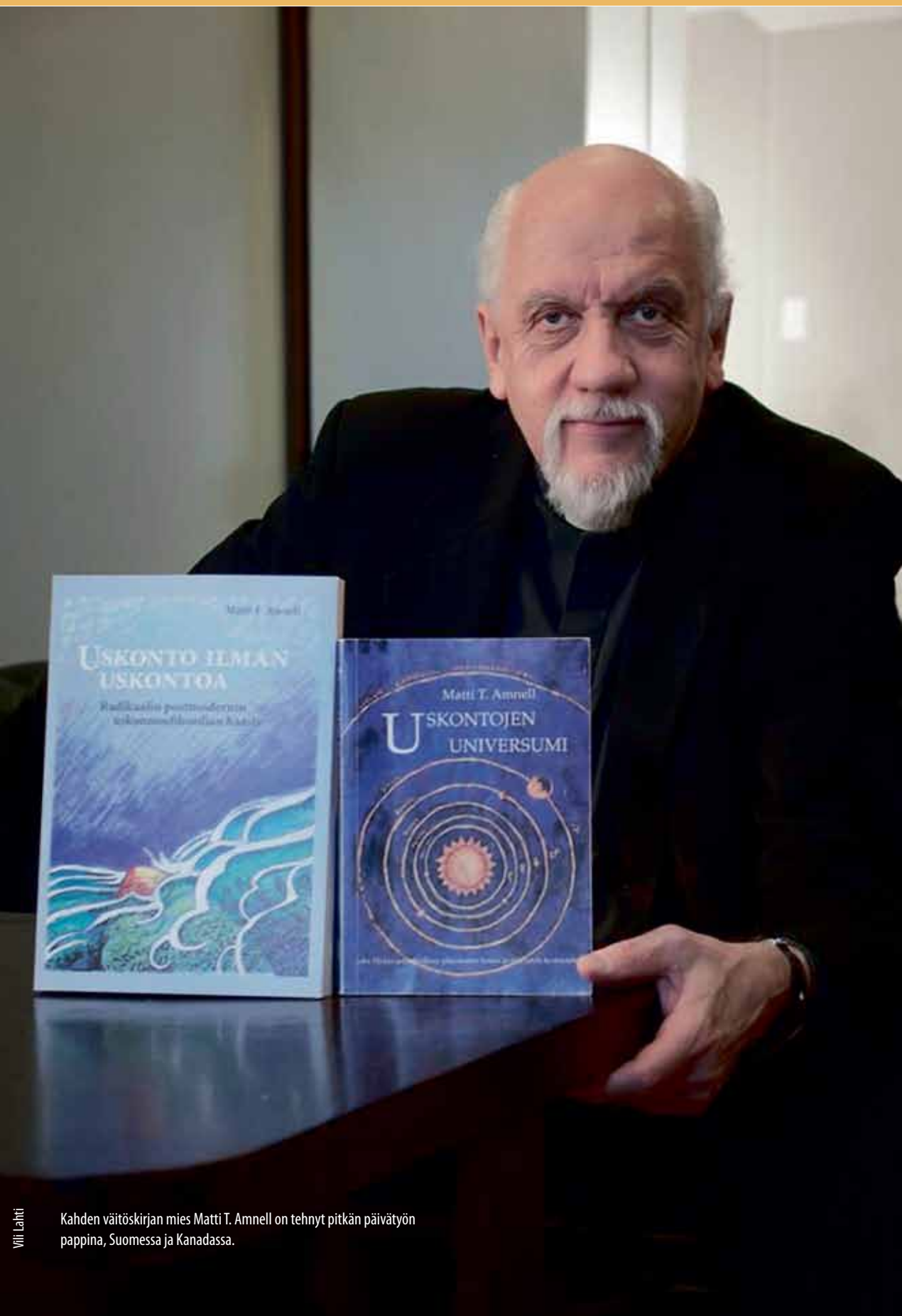

Vili Lahti

Kahden väitöskirjan mies Matti T. Amnell on tehnyt pitkän päivätyön pappina, Suomessa ja Kanadassa.

Edinburghin lähetyskonferenssin osallistujat saivat kutsun Skotlannin parlamenttiin. Suomesta kesäkuun konferenssiin osallistuivat teologisten asiain sihteeri Risto Ahonen Lähetysseurasta, professori Veli-Matti Kärkkäinen, lähetysjohtaja Rauno Mikkonen Fidasta, lähetysjohtaja Seppo Rissanen Lähetysseurasta ja lähetysteologi Timo Vasko Kirkkohallituksesta (eivät ole kuvassa).

Timo Vasko

Edinburgh 2010
WITNESSING TO CHRIST TODAY

Yhteyden esteet vähentyneet

Nykyinen ekumeeninen liike on Edinburghin vuoden 1910 lähetyskonferenssin perillinen. Konferenssi piti kirkon ykseyttä ja yhteistyötä maailmanlaajan lähetyksen ydinasioina. Sadassa vuodessa on päästy paljon eteenpäin Suomessakin.

Vuoden 1910 *Kotimaa*-lehdissä kuvataan lähetystyön ilmapiiriä 1900-luvun alussa. Suomalaista lähetystyötä lähestyttiin tuolloin yhteisen lähetystehtävän näkökulmasta. Lehdessä oli säännöllisesti artikkeleita otsikolla ”Lähetysaloilta”. Niissä käsiteltiin lähetystyön edistymistä sekä sen yhteisiä tavoitteita.

Protestanttisten lähetystyön toimijoiden joukko oli tunnustuksellisesti melko yhtenäinen. Vaikka Edinburghin konferenssiin osallistui vuonna 1910 Suomen lähetysseuran edustajien lisäksi vain yksi Evankeliumiyhdistyksen lähetti, kokouksen anti tuli laajasti käyttöön *Kotimaa*-lehden välityksellä.

Lähetysseuran palveluksessa olleen **K.A. Paasikon** laatima raportti julkaistiin neljässä osassa ja sen lisäksi konferenssin kaksi kiertokirjettä kesän 1910 aikana. Niissä esiteltiin maailmanlähetyksen haasteita ja mahdollisuuksia sekä velvoite tehdä työtä yhdessä eri kirkkojen ja tunnustuskuntien kanssa.

Vapaakristillisillä liikkeillä oli vielä 1910 hyvin läheinen yhteys jo toiminnassa olevaan suomalaiseen lähetystyöhön.

Suomen lähetysneuvosto laajenee

Vuonna 1919 Suomen lähetystyön toimijoiden yhdyssiteeksi perustettiin Suomen lähetysneuvosto suppealla joukolla. Ensimmäisten joukossa neuvostoon liittynyt Suomen vapaa lähetys edusti myöhemmin järjestäytynyttä Vapaakirkkoa. Helluntailiikkeen lähetystyö tuli mukaan vuonna 1948.

Jäsenmäärä kasvoi erityisesti 1950-luvun alkupuolella, kun mukaan tuli vapaakristillisiä yhteisöjä. 1970-luvulla jäseniksi liittyi erityisesti luteri-

▶

Institute for the Study of American Evangelicals

Leena Punkari

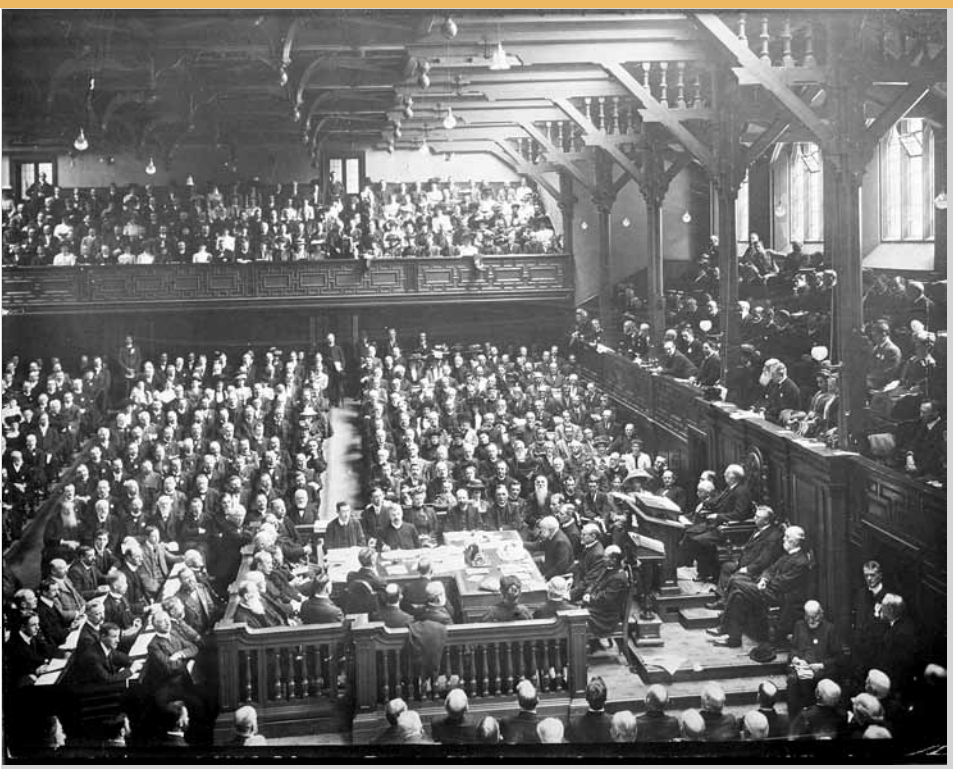

Evangelische landeskirche in württenberg

Yhdysvaltalainen evankelista John R. Mott oli yksi konferenssin avainhenkilöistä. Suuressa kokoussalissa pitämässään päätöspuheessaan hän vakuutti kuulijoille, että lähetystyöhön sitoutuneille parhaat päivät ovat edessä.

Suomen lähetysneuvosto täytti viime vuonna 90 vuotta, minkä kunniaksi kokoonnuttiin perhepotrettiin.

Edinburghin vuoden 1910 lähetyskonferenssi pidettiin Edinburghin yliopistolla. Saman vuoden Lähetyssanomien kesäkuun numerossa kerrottiin, että Lähetysseuraa edustivat Joos. Mustakallio, tuomari A. Wuorinen, vapaaherra K.A. Wrede ja lähetyssaarnaaja E. Sihvonen. Rinnakkaiskokoukseen edustajiksi valittiin neidit Lydia Kiviwaara ja Hilja Reinholm sekä pastorit K.A. Paasio ja U. Paunu. Samassa yhteydessä tiedotettiin, että vain Mustakallio, Sihvonen ja Paunu matkustavat Seuran varoilla, muut tekivät matkan omalla kustannuksellaan.

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys lähetti konferenssiin Japanissa toimineen lähetystyöntekijän Sigrid (Siiri) Uusitalon. Uusitalon päiväkirjamerkinnästä näkyy, että mukana oli lisäksi muutama Suomen Lähetysseuran edustajan vaimo.

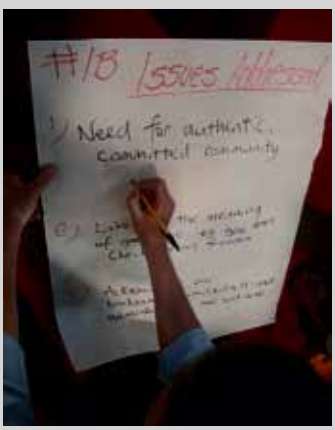

Timo Vasko

Aitojen ja sitoutuneiden yhteisöjen tarve on kirjattu paperille Edinburghissa.

laisia yhteisöjä ja 1990-luvulla yhteiskristillisiä yhteisöjä. Suomen luterilainen kirkko liittyi Suomen lähetysneuvoston jäseneksi vuonna 2001 ja Ortodoksinen Lähetys ry vuonna 2008.

Vuosi 1961 muodostui yhteyden koetinkiveksi, kun Suomen lähetysneuvosto liittyi Kirkkojen maailmanneuvoston lähetystyön ja evankelioimisen jaostoon, ja Kansainvälinen lähetysneuvosto lakkautettiin. Jotkut pelkäsivät lakkauttamisen heikentävän lähetystyön ja klassisen lähetysteologian asemaa kirkoissa. Yhteys palautui, kun Suomen lähetysneuvosto irtaantui Kirkkojen maailmanneuvoston edellä mainitun jaoston jäsenyydestä vuonna 1972. Toiminnan keskiöön nousi myös kehitysyhteistyö sekä sen tuomat haasteet.

Vastakkainasettelusta yhteistyöhön

Seuraava yhteyttä koetteleva asia oli Lausannen liikkeen rantautuminen Suomeen 1980-luvun lopussa. Sen seurauksena herätyskristillinen (evangelical) ja ekumeeninen lähetysnäkemys ajautuivat vastakkain.

Ensin mainitut painottavat enemmän henkilökohtaista herätyskristillistä yhteistyötä. Ekumeniassa puolestaan korostuu kirkkojenvälinen yhteisöllinen yhteistyö.

Helsingissä kulttuurikeskus Sofiassa pidetty Suomen Lähetysneuvottelu II vuonna 2008 osoitti, että näkemykset ovat lähentyneet. Neuvottelu vahvisti ekumeenista yhteyttä, mikä on selkeä heijastuma kansainvälisestä lähentymisestä.

Kun Suomen lähetysneuvosto perustettiin vuonna 1919, sen toivottiin vahvistavan yhteistyötä lähetystyössä. Kun Suomen lähetysneuvoston puheenjohtaja **Timo Vasko** osallistui Edinburghin konferenssiin tämän vuoden kesäkuussa, hän edusti koko suomalaista kristillistä lähetystyötä.

Matti Korpiaho
Kirjoittaja on rovasti ja Radiolähetysjärjestö Sanansaattajien vastikään eläkkeelle siirtynyt kotimaantyön johtaja.

Timo Vasko

Iloiset veljekset samassa pöydässä: Kirkkojen Maailmanneuvoston pääsihteeri Olav Fykse Tveit, Katolisen kirkon kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston jäsen, piispa Brian Farrell ja Maailman Evankelikaalisen Allianssin presidentti Geoff Tunnicliffe.

”Herätyskristillinen ja ekumeeninen lähetysnäkemys ajautuivat 1960-luvulla vastakkain. Suomen Lähetysneuvottelu II vuonna 2008 osoitti, että näkemykset ovat lähentyneet.”

Mirja Säinlö

Mgayan perhe asuu tällä hetkellä Suomessa, mutta jos Jumala kutsuu, he ovat valmiita palaamaan hengelliseen työhön Tansaniaan. Gerson, Leena ja Naomi Mgayan perhepotretti on viime vuodelta.

Muualta muuttanut voi nähdä tarkemmin

Joensuulainen pastori Gerson Mgaya uskoo, että muualta Suomeen muuttanut voi auttaa suomalaisia näkemään kirkonkin haasteet uudessa valossa.

Tansanialainen pastori Gerson Mgaya valmistelee Suomen Lähetysseuran stipendiaattina yliopistossa väitöskirjaa Pyhän Hengen lahjoista. Tutkimustyönsä lisäksi hän toimii Joensuun seurakunnassa osa-aikaisena kansainvälisen työn sihteerinä.

Gerson Mgaya, miten löysit hengellisen kutsumuksesi?

Kävin lapsena kirkossa ja pyhäkoulussa ja opin paljon Raamatun kertomuksia. Kun olin 13-vuotias, tiesin, että minusta tulisi jonakin päivänä pappi. Opiskelin teologiaa Tansanian Makumiran teologisessa seminaarissa.

Mikä toi sinut Suomeen?

Tapasin diakonissa **Leena Karhapään,** nykyisen vaimoni vuonna 2003 Tansaniassa, jossa hän oli lähetystyöntekijänä. Avioiduimme vuonna 2004. Meillä on kaksivuotias tytär **Naomi**. Suomeen muutimme, koska sain Suomen Lähetysseuralta stipendiaatin jatko-opintoja varten.

Miten sinusta tuli maahanmuuttajatyöntekijä? Millaisia ovat työtehtäväsi?

Joensuun seurakunnan kirkkoherra otti asian puheeksi kanssani. Olen vastuussa kansainvälisten jumalanpalvelusten järjestämisestä. Järjestämme myös muita tilaisuuksia ja kerromme maahan-

”Maahanmuuttajien on hyväksyttävä, että suomalaiset tarvitsevat paljon omaa tilaa.”

Gerson Mgayan arkisto

Kun Tansania itsenäistyi vuonna 1961, maan ensimmäinen presidentti Julius Nyerere halusi erottaa valtion ja uskonnon toisistaan. Gerson Mgayan mielestä ratkaisu oli oikea. – Uskonto kuuluu ihmiselle, ei valtiolle.

muuttajille, miten he voivat palvella seurakuntaa ja miten seurakunta voi palvella heitä. Kerron ihmisille lähetystyöstä Suomessa ja ulkomailla. Vierailen kouluissa ja rippikouluissa. Joskus pidän saarnoja myös suomenkielisissä messuissa. Olen myös pakolaiskeskuksen käytettävissä, jos he tarvitsevat apuani.

Mitä ajattelet kirkon maahanmuuttajatyöstä?

Se on kirkolle mahdollisuus oppia muualta tulevien ihmisten kokemuksista. Muunmaalaiset kristityt auttavat myös ymmärtämään, että kirkko on maailmanlaaja, eikä sen työntekijän tarvitse välttämättä olla meikäläinen.

Sisäpuolelta asioita katseleva ei välttämättä näe muutostarpeita yhtä helposti kuin joku, joka katselee asioita ulkopuolisen silmin.

Millaisia muutostarpeita sinä olet huomannut?

Jumalanpalvelukset ovat turhan viileitä. Laulut voisivat olla iloisempia. Virsien sanat ovat hyviä, mutta laulamme niitä surumielisesti.

Saarnat ovat liian lyhyitä, eikä niissä aina käsitellä päivän raamatuntekstejä. Mutta jos saarnaaja on saanut Pyhältä Hengeltä seurakunnalle sen sanan minkä hän puhuu, sitten en sano mitään. Meidän tulisi oppia kuuntelemaan enemmän Pyhän Hengen ääntä.

Minusta kirkossa ei tarvitsisi käyttää niin paljon aikaa sellaisista asioista keskustelemiseen, jotka on ihan selvästi sanottu Raamatussa. Sisälähetystyötä pitäisi tehdä enemmän.

Mitä kansainvälinen sisälähetystyö voisi olla seurakunnassa?

Vanhuksista huolehtimista. Voisimme viedä heitä tilaisuuksiin ja viettää aikaa heidän kanssaan vanhainkodeissa. Voisimme järjestää evankelioivia ulkoilmatapahtumia ja tilaisuuksia lapsille.

Kuinka maahanmuuttajien näkemykset voitaisiin ottaa huomioon, kun kirkko ja seurakunnat kehittävät maahanmuuttajatyötä?

Maahanmuuttajien tarpeet ja taustat ovat tietysti hyvin vaihtelevat. Heidän ottamisensa mukaan työn suunnitteluun olisi kuitenkin hyödyksi sekä heille että suomalaisille. Maahanmuuttajat eivät tuntisi oloaan niin eristyneiksi. Heidän päämääränsä ei tulisi olla suomalaisten muuttaminen, vaan heiltä oppiminen. Maahanmuuttajien on hyväksyttävä, että suomalaiset tarvitsevat paljon omaa tilaa. Tämän tilantarpeen punnitseminen on jätettävä suomalaisille itselleen.

Valmistelet eksegetiikan väitöskirjaa Pyhän Hengen lahjoista. Miksi valitsit tämän aiheen?

Valitsin tämän aiheen, koska Afrikankin kirkoissa ja kristittyjen parissa on paljon hämmennystä karismaattisuuden suhteen. Haluan selvittää, mitä Raamattu opettaa Pyhän Hengen lahjoista.

Danielle Miettinen

Gerson Mgaya kertoo lapsuudestaan ja Tansanian uskonnollisesta tilanteesta MP-3-haastattelussa osoitteessa www.avaimia.net

Lähetyssihteereiden virkojen määrä lisääntyy

Sini Sorjonen

Seija Mattila on työskennellyt Varkauden seurakunnan lähetyssihteerinä 20 vuotta.

Lähetykseen erikoistunut ammattikorkeakoulututkinto on parantunut lähetyssihteerin viran arvostusta. Virkojen määrä on yli kaksinkertaistunut viimeisten 15 vuoden aikana.

Lähetystyön asiantuntija seurakunnassa on nykyään entistä useammin virkasuhteessa. Viimeisten 15 vuoden aikana lähetyssihteerin virkojen määrä on yli kaksinkertaistunut. Samaan aikaan työsuhteisten lähetyssihteerien määrä on pysynyt lähes ennallaan.

Yksi syy virkojen lisääntymiseen on lähetyssihteerin viran kelpoisuusvaatimusten muutos. Vuoden 1999 jälkeen vaatimuksia muutettiin niin, että tehtävään annettava koulutus on kirkon nuorisotyönohjaajan tai diakonian ammattikorkeakoulututkinto.

Kirkon lähetystyön keskuksen koulutussihteerin **Kirsti Sirviön** mukaan virkojen lisääntyminen on johtanut lähetystehtävän aseman vahvistumiseen seurakunnissa. Vapaaehtoisten lisäksi tehtävää hoitamaan tarvitaan viranhaltijoita, muitakin kuin lähetyspappi.

Lähetyssihteerin työ on vaativaa. Siinä tarvitaan luovuutta ja yhteistyötaitoja. Lähetystyölle on pyrittävä saamaan seurakunnassa myönteinen imago. Sirviö rohkaiseekin lähetyssihteereitä esiintymään rohkeasti asiansa puolestapuhujina.

”Sihteeri ei ole hyvä nimike”

Varkauden seurakunnan lähetyssihteeri **Seija Mattila** on toiminut tehtävässään 20 vuotta. Hänkin arvioi, että virkasuhteisten lähetyssihteerien lisääntyminen kertoo työn arvostuksen lisääntymisestä. Lähetys ei enää ole vain yksi työmuoto, vaan kyse on seurakunnan perustehtävästä.

”Suurissa seurakunnissa voi olla tarkoituksenmukaista liittää kaikki kansainvälinen työ yhden työntekijän tehtävänkuvaan.”

Lähetyssihteerien tilannetta seurakunnissa voisi Mattilan mukaan parantaa vaihtamalla ammattinimikettä. Sihteeri ei vastaa todellisuutta. Esimerkiksi toiminnanohjaaja olisi osuvampi.

Joskus seurakuntia vaivaa työn sektoroituminen ja eri työalojen välisen yhteistyön puute. Lähetystyön viranhaltijoiden ammattikorkeakoulutuksen yksi tavoite oli yhteistyön lisääminen.

Kun lähetyssihteerin koulutus liittyy vahvasti kirkon muuhun työntekijäkoulutukseen, myös tämän työalan toivotaan jäsentyvän vahvemmin osaksi seurakunnan työn kokonaisuutta.

”Koordinaattori, ei yksinpuurtaja”

Turun ruotsalaisen seurakunnan lähetyssihteerin **Anna Tikumin** mukaan kaikkien tulisi tehdä lähetystyötä ja lähetyssihteerin tulisi olla se, joka tätä työtä koordinoi. Hän varmistaisi, että lähetystyö on mukana kaikilla työaloilla. Tähän tarvitaan kuitenkin riittävät resurssit.

Helsingin Roihuvuoressa vastuu lähetystehtävästä on viime laman seurauksena jakautunut laajalle. Kappalainen **Marko Mattilan** mukaan lähetyssihteerin tehtävästä luovuttiin ja aluetiimit vastaavat lähetystyöstä yhdessä. Tosin joka tiimissä joku on nimetty lähetysvastaavaksi.

Mallin hyvä puoli on siinä, että seurakunta kantaa kokonaisuutena vastuuta lähetystyöstä, se läpäisee kaiken. Tästä on käytännössä seurannut, että esimerkiksi myyjäiset ovat eri työalojen yhteisiä. Ja kun ei ole virkaa, on myös aidosti turvauduttava vapaaehtoisiin.

Toisaalta lähetyssihteerin puuttuminen ilmenee toisinaan niin, että asiat jäävät heikommin hoidetuksi. Kun kaikki hoitavat lähetystyötä, jotkut asiat jäävät kokonaan tekemättä.

Uutuutena kansainvälisen työn sihteeri

2000-luvulla on joissakin seurakunnissa perustettu kansainvälisen työn sihteerin virka. Yksi näistä seurakunnista on Espoon Olari, jossa viranhaltijana toimii **Markus Silvola.** Uusi virkanimike on herättänyt pelkoa siitä, jääkö lähetystyö laajentuneen työnkuvan keskellä paitsioon.

Silvolan mukaan pelon toteutuminen riippuu työntekijästä ja työyhteisöstä. Laaja-alaisuus on etu siksi, että lähetystyö, monikulttuurisuustyö ja kansainvälinen diakonia ovat lähellä toisiaan.

Varsinkin suuremmissa seurakunnissa voi Silvolan mukaan olla tarkoituksenmukaista liittää kaikki kansainvälinen työ yhden työntekijän tehtävänkuvaan. Tällöin voidaan välttyä jakamasta väkeä lähetystyön tai diakonian ihmisiin. Silvolan mielestä on silti syytä olla tarkkana, ettei lähetystyö jää paitsioon.

Juhana Sihvo
Kirjoittaja on Yläjärven seurakunnan vs. seurakuntapastori

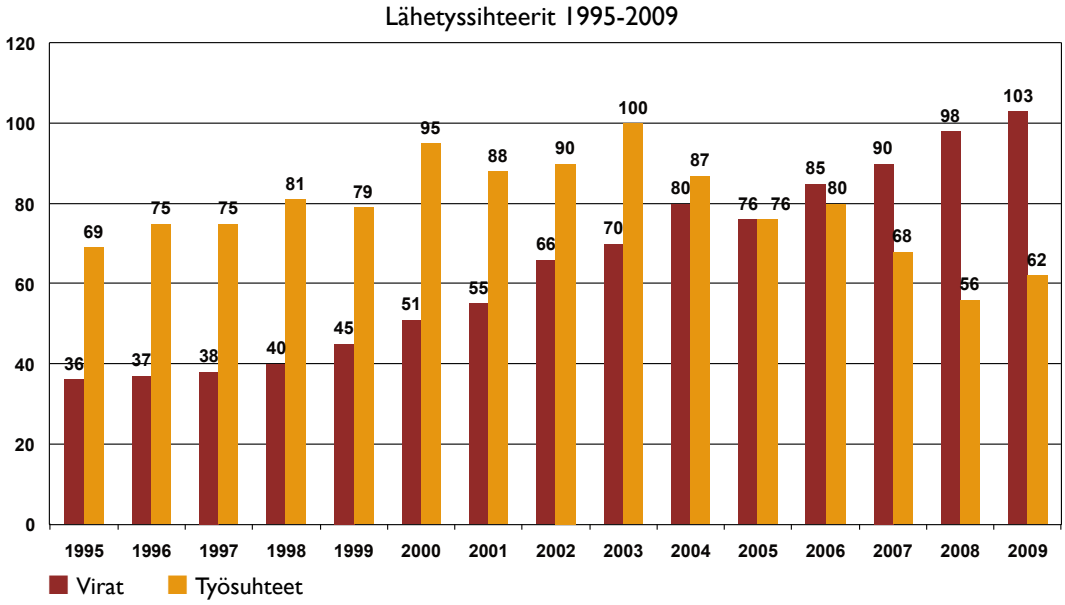

TALLETA

VALOKUVAA

Laita muistosi talteen!

Lähetystyössä - ja tietysti elämässä muutenkin - tapahtuu paljon asioita, joiden muistaminen ja muisteleminen ovat tärkeitä monelle sukupolvelle. Pakistanissa työskennellyt Ann-Christine Marttinen kertoo, kuinka hän on tallettanut elämänsä muistoja.

Keskellä yötä kilahtaa puhelimeen tyttären tekstiviesti: ”Hyvää juhannusta 2010 Skotlannista! Meidän kokonpoltto houkutteli palokunnan ja parikymmentä naapurinkakaraa katsomaan, mitä meidän pihalla tapahtuu. G. selitti posket punaisina, että hänen suomalainen tyttöystävänsä viettää juhannusta.”

Kirjoitan viestin muistiin isoon, punaiseen kirjaani.

Pakistanissa, 25 vuotta aikaisemmin, sama tytär kirjoitti kotiin lähetystyöntekijöiden lasten sisäoppilaitoksesta: ”Täti sanoi, että pitää repiä kaikki kirjeet ja laittaa ne roskiin, ettei jää laatikoihin sotkua. Minä piilotin teidän kirjeet patjan alle.”

”Sotku” oli piirustuksin kuvitettuja kirjeitä kotoa. Ne olisivat kadonneet muistin sokkeloihin, ellei tyttäreni olisi ollut tottelematon. Nyt kirjeitä luetaan nauraen, itkien ja ymmärtäen.

Opin dokumentoimisen äidiltäni. Hän joutui jättämään Viipurin sodan aikana kaksi kertaa. Hän

”Opin dokumentoimisen äidiltäni.”

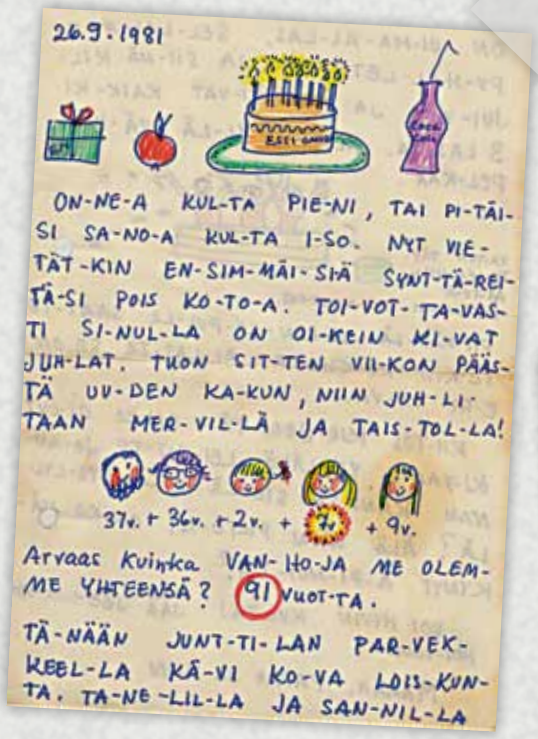

LÄHETÄ POSTIA

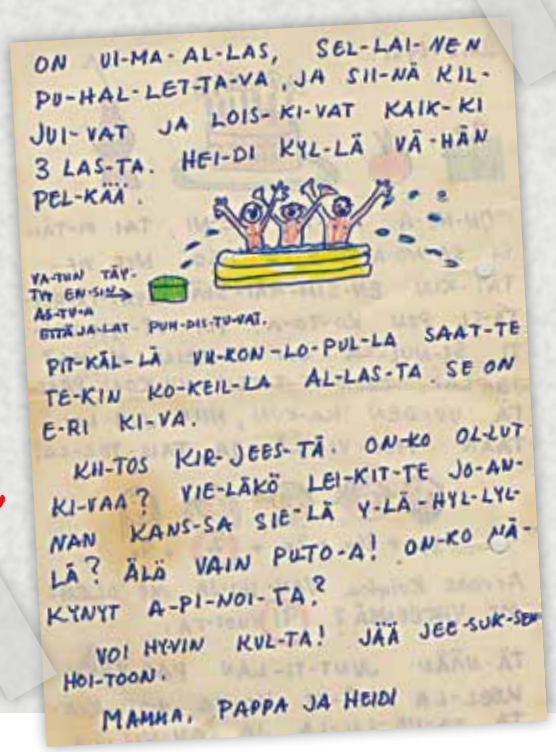

ARKISTOI

vakuutti, että kaikki tiedon murut kannattaa laittaa talteen.

Kirjeitä ja sähkeitä

Iso, punainen kirjani on täynnä käsin tallennettuja tekstiviestejä. Vintillä on metrikaupalla mappeja, joihin olen säilyttänyt kirjeenvaihdon, Pakistanista lähettämämme kiertokirjeet, omaisilta ja ystäviltä saamamme postin.

”Hangessa mukana!” Näin paikallinen lennätinvirkailija naputteli Suomesta tulleen viestin tyttäriemme ristiäisten alla. Oli elokuu ja Peshawarissa elohopea nousi yli 40 asteeseen. Sähke on tallessa.

Vintin mapeissa on printattuina liuta sähköpostiviestejä – vielä järjestämättä, mutta tallessa. Laatikoissa on vanhat kalenterit merkintöineen. Yksi

”Täti sanoi, että pitää repiä kaikki kirjeet ja laittaa ne roskiin, ettei jää laatikoihin sotkua. Minä piilotin teidän kirjeet patjan alle.”

vaatekaapeistamme on täynnä valokuva-albumeja. Yritän nyt kirjoittaa vuosilukuja ja henkilöiden nimiä. Kuinka helppoa se olisikaan ollut tehdä heti! Nyt on tutkittava viiden tyttäremme syntymäpäiväkakkujen kynttilöiden määrää ja mummien vanhenemista. Tärkeimmistä digikuvista teemme paperikopiot.

Ulkomaanjaksojen aikana ostimme paljon pai-

▶

SÄILYTÄ

VIDEOI

kallista kirjallisuutta: historiaa, maantietoa ja politiikkaa. Niihin kannattaa jatkuvasti palata. Jälkikäteen voi oppia syvästi ymmärtämään sitä elämää, jonka läpi hengästyneenä kiiruhti.

Totuus löytyy arkistoista

Perheitten historia ja lähetyshistoria on kuin maailmanhistoria: se koostuu monista pienistä yksityiskohdista. Ellei niitä kirjaa ja säilytä, jää ilman löytämisen iloa ja totuutta.

Mapeistani löytyy epävarmuus ja turhautuminen, joita koin, kun yritin tulla toimeen uudessa kulttuurissa. Myös Peshawarin hiippakunnan synnytystuskat on kirjattu ylös, samoin taistelu Pakistanin kirkon koulujen rakentamisesta. Silmille hyppivät hämmästely, ihastus ja väärinkäsitykset. Kaunistelu puuttuu.

Heinäkuussa 2005 tekstiviesti toi Lontoon itsemurhapommitukset keittiööni: ”50 kuollutta ja satoja loukkaantuneita. Yhdeltä kaveriltani tekstari, että on OK, muilta ei vielä.”

Saman vuoden lokakuulta on päiväkirjamerkintä tyttären puhelinsoitosta: ”Olemme kunnossa. Täällä oli äsken hirvittävä maanjäristys. Kaksi tuttavapariskuntaa lapsineen on raunioissa.”

”Jälkikäteen voi oppia syvästi ymmärtämään sitä elämää, jonka läpi hengästyneenä kiiruhti.”

Silloin emme vielä tienneet, että maanjäristyksessä kuoli 73 338 henkeä. Jälleenrakennus jatkuu yhä.

Sähköposti paljastaa, että pelastettavia on joskus löytynyt myös perhepiiristä:

”Pelastakaa siskoni -projekti. K:n auto hajosi, samoin tietokone, ja sitten kaapin ovi putosi sen uuden surffilaudan päälle. Järjestämme kolehdin, että hän tietää, että välitämme. Laita vaikka yksi euro tilille.”

Kirkollisen sektorin merkinnät herättävät muistoja: ”Piispa Kortekangas kertoi, että arkkipiispa Simojoki oli neuvonut häntä Namibian-matkan kynnyksellä: Älä sitten ole liian paljon niiden suomalaisten kanssa. Et sinä niiltä mitään opi!”

Ja tammikuun ensimmäisenä päivänä 2004: ”Muste loppuu kynästä. Mikko Juva kuoli aamulla ja Inga-Brita Castrén eilen. Olen yrittänyt soittaa heille molemmille monena päivänä.”

Arjen dramatiikkaa

Tallella on myös pienen tytön tikkukirjaimilla kirjoittama viesti, jonka hän kiinnitti huoneensa oveen: ”Minä en tule täältä ulos. Minä aion siunata yksin, tai en ollenkaan. Sinä et rakasta minua. Sen minä tiedän! Minulla on puhelakko!”

Dramatiikkaa löytyy myöhemminkin: ”Mä tapan itseni. En löydä fleeceäni”, tekstaa tytär ulkomailta. Toinen tytär viestittää omasta puhelimestaan: ”Ei kannata ottaa liian vakavasti. Se nukkui pommiin.”

”Kuolen taas. En päässyt yhtä kurssia läpi. En

KIRJOITA MUISTIIN

ymmärrä, miten se on mahdollista. Jos tämä ei ole väärinkäsitys, lopetan opiskelut!" Ja muutama päivä myöhemmin: "Ehkä joskus löydän onnen."

Haluan säilyttää lasteni autenttiset tunteet myöhemmin luettaviksi. Monissa kulttuureissa eläneet lapsemme oppivat tällaisista dokumenteista tärkeitä asioita itsestään. Minäkin liikutun, kun luen sodanjälkeisiä kirjeitä ja postikortteja, joissa käsitellään varhaislapsuuttani.

Tapahtumien kirjaaminen ulottuu nyt lastenlasten elämään:

"Ostin Emilialle CD:n *Maan korvessa kulkevi lapsosen tie*. Huomenna hän lähtee Pakistaniin. Mikkihiiret merihädässä eivät riitä."

Ann-Christine Marttinen

Kirjoittaja on työskennellyt Pakistanissa Suomen Lähetysseuran palveluksessa vuosina 1976–1987.

Kuvat: Jouko Marttinen sekä Ann-Christine ja Jouko Marttisen kotiarkisto.

SÄÄSTÄ

Jaksaisitko vielä?

Mitä pitäisi tehdä, ettei lähetystyöntekijän työkausi katkeaisi kesken kaiken? Mikä auttaa jaksamaan ulkomailla enemmän kuin yhden työkauden? Psykologi Pirjo Alajoki ja pastori Kirsti Sirviö vastaavat.

Pirjo Alajoen arkisto

Pirjo Alajoki

Tuomas Merilahti

Kirsti Sirviö

Tuomas Merilahti

Miksi olisi hyvä, että lähetystyöntekijät palvelisivat ulkomailla pitkään?

Yhteistyökirkot toivovat, että lähetystyöntekijät pysyisivät heidän rinnallaan pitempään. Kansallisten työntekijöiden kannalta on stressaavaa tutustua jatkuvasti uusiin työtovereihin ja heidän työtapoihinsa.

Lähetin kouluttaminen vie aikaa ja rahaa. Se on kallis prosessi lähettävälle järjestölle ja joskus myös lähetille itselleen, jos hän luopuu hyväpalkkaisesta työstä. Lähetysjärjestöissä lähettien asioita hoitaa usein enemmän kuin yksi työntekijä ja myös heidän työpanoksensa maksaa.

Kotimaassa valmennukseen kuuluu lähetyskurssi ja mahdollisesti raamattukoulutusta. Lisäksi tarvitaan usein esimerkiksi englannin- tai ranskankielen opintoja ulkomailla. Kohdemaassa ryhdytään opiskelemaan paikallista kieltä. Kielikoulua käydään usein noin vuosi, mutta hyvän kielitaidon saavuttaminen kestää useita vuosia.

Kulttuuriin sopeutuminen vie sekin aikansa. Kulttuurishokki voi kestää vuodesta muutamaan vuoteen. Myös mukana muuttavien lasten sopeutuminen ja kouluasioiden järjestäminen sekä lähettien tukirenkaiden muodostaminen vie aikaa. Tukirengasta tarvitaan, jotta lähettejä muistetaan rukouksin ja heitä tuetaan taloudellisesti.

Kentälle saapuva uusi työntekijä on perehdytettävä tehtäviinsä. Tähän lähetysjärjestöt kiinnittävät nykyään onneksi aiempaa enemmän huomiota. Uuden tulokkaan on maltettava katsoa ja kuunnella rauhassa niitä, jotka ovat tehneet työtä pitempään.

”Uuden tulokkaan on maltettava katsoa ja kuunnella rauhassa niitä, jotka ovat tehneet työtä pitempään.”

Lähettihuoltoa tarjoavalle leirille osallistuneet Heini Mäkilä (vas.), Vladimir Nikiforov, Anitta Lepomaa ja Tuija Sormunen keskustelivat ulkomaankokemuksistaan Päiväkummun kurssikeskuksessa Längelmäellä.

Monen lähetystyöntekijän kokemus on, että hän pääsee vasta toisella työkaudella kunnolla käsiksi työhönsä.

Mitkä ovat yleisimmät aikaistetun paluun syyt?

Kansainvälisissä tutkimuksissa on todettu, että suurin osa aikaistetuista paluista johtuu lähetin omista tai hänen lähiomaistensa henkilökohtaisista asioista. Ne voivat liittyä esimerkiksi avioliittoon, lasten kolutukseen tai terveyteen. Myös työtiimien ristiriidat johtavat joskus työn keskeyttämiseen.

Kohdemaan poliittisissa olosuhteissa tapahtuneet muutokset voivat myös keskeyttää työkauden, mutta se on harvinaisempaa.

Mitä näiden ongelmien voittamiseksi on tehty?

Kansainvälisissä tutkimuksissa on selvitetty, millaiset asiat ehkäisevät ennenaikaista paluuta. Selkeä kutsu työhön on ylivoimaisesti tärkein tekijä. Muita tärkeitä asioita ovat perheen tuki, terve hengellisyys, sopeutuminen kulttuuriin, hyvät ihmissuhteet, pastoraalinen huolenpito läheteistä ja riittävä taloudellinen tuki.

Lähetystyöntekijöiden henkinen huolto on viime vuosina parantunut. Koulutuksessa annetaan perustiedot kriisien ja konfliktien kohtaamisesta. Työnohjaus tai mentorointi aloitetaan usein jo Suomessa ja se jatkuu työalueella. Jokaisessa ulkomaiseen työhön rekrytoivassa järjestössä on lähettihuollosta vastaava henkilö.

Kirkon lähetystyön keskuksen yhteydessä toimii

▶

Joose Pitkäsen arkisto

Skype auttaa yhteydenpidossa, kun välimatkat ovat pitkiä. Lähetystyöntekijä Joose Pitkänen pitää työtoveriensa Vitalin ja Vjatseslavin kanssa tietokoneen välityksellä yhteyttä seurakuntien paimeniin Siperian Minusinskissa.

"Lähettien valintaprosessin on oltava laadukas, jotta se auttaa löytämään kuhunkin tehtävään hyvin soveltuvia ihmisiä."

neuvotteluryhmä, joka vastaa työnohjauksesta ja lähettihuollosta. Työnohjauksessa käytetään niin kutsuttua ristiinohjausta, jossa järjestön työnohjaaja ohjaa toisen järjestön työntekijöitä.

Ulkomaan työjaksolta palaaville järjestetään eri puolilla Suomea paluuryhmiä. Niissä käydään vertaistuen menetelmin läpi työssä koettuja asioita.

Myös Suomen Lähetysneuvostolla on lähettihuollon työryhmä, joka sekin järjestää jäsenyhteisöilleen lähettihuollon koulutusta.

Lähetystyöhön ryhtymistä harkitsevan kannattaa hankkia kansainvälistä kokemusta ja lyhytaikaista valmentavaa koulutusta. Kaikki aikaisempi kokemus, kuten kesäaktiot ja erilaiset valmentavat kurssit, auttavat lähtijää saamaan selville, haluaako hän todella lähteä pidempiaikaiseen lähetystyöhön. Romantiikka karisee ja lähtijä voi sitoutua työhönsä realistisin perustein.

Myös lähettien valintaprosessin on oltava laadukas, jotta se auttaa löytämään kuhunkin tehtävään hyvin soveltuvia ihmisiä.

Nykyisin lähetystyöhön lähdetään joskus vasta eläkeiän kynnyksellä. Onko se järkevää?

Osa varttuneemmista läheteistä lähtee ensimmäisen kerran jopa eläkeiässä! Silloin on otettava huomioon, että kielen ja kaiken muunkin oppiminen käy hitaammin kuin nuorena. Vieraat olot, oudot ruoat ja kuumuus rasittavat elimistöä.

Sitten on niitä, jotka ovat olleet kentällä aiemmin ja palaavat sinne monen Suomessa vietetyn työvuoden jälkeen. He osaavat kielen, tuntevat kulttuurin ja paikalliset tavat.

Näistä molemmista ryhmistä on paljon positiivisia kokemuksia. Elämänkokemus auttaa työhön liittyvissä ratkaisuissa. Yhteistyökirkoissa arvostetaan ja kunnioitetaan vanhempia ihmisiä.

Koska työalueilla tarvitaan eri-ikäisiä työntekijöitä, on hyvä, että järjestöjen ikähaitari on venynyt.

Danielle Miettinen

Kirjoitus perustuu psykologi Pirjo Alajoen ja pastori Kirsti Sirviön haastatteluihin. Alajoki toimii Operaatio Mobilisaation henkilöstökonsulttina ja Suomen Lähetysneuvoston lähettihuollon työryhmän puheenjohtajana. Sirviö on kirkon työnohjaaja ja Kirkon lähetystyön keskuksen koulutussihteeri.

"Yhteistyökirkoissa arvostetaan ja kunnioitetaan vanhempia ihmisiä."

Päätoimittajan pöydältä

Valtasuhteet muutoksessa

Aarne Ormio

JAAKKO MÄKELÄ
TT, Kirkon lähetyssihteeri

Sata vuotta sitten, Edinburghin suuren lähetyskonferenssin aikaan, protestanttisen lähetystyön valtarakenteet olivat yksinkertaiset. Länsimaiset lähetysjärjestöt suunnittelivat, toteuttivat ja arvioivat itse tekemänsä työn. Niillä olivat hallussaan sekä taloudelliset että teologiset ja henkilöstön voimavarat.

Tänä vuonna on muisteltu vuonna 1910 pidettyä Edinburghin lähetyskonferenssia. Osa juhlavuoden valmistelua on ollut yhdeksänteemainen tutkimusohjelma. Yksi teemoista on Lähetystyö ja valta (Mission and Power).

Vaikka 1800-lukua on sanottu lähetystyön suureksi vuosisadaksi, olivat länsimaiden ulkopuoliset kirkot sata vuotta sitten vielä aivan marginaalissa. Seurakuntia ja kirkkojakin oli syntynyt uusiin maihin, mutta ne olivat 1900-luvun alussa vasta järjestäytymässä. Valta oli lähetysjärjestöillä.

Samalla elettiin länsimaisen siirtomaahallinnon huippuaikaa. Suomalaisina meidän on vaikea ymmärtää kolonialismin varjoa, joka vaikuttaa edelleen. Kolonialismin ja kristillisen lähetystyön suhde oli monimutkainen ja niiden välinen yhteistyö jäi lyhytaikaiseksi.

Lähetystyön suurimmat muutokset ovat tapahtuneet 1900-luvulla. Edellisellä vuosisadalla luotiin lähetysasemien verkosto, 1900-luvulla tästä verkostosta alkoi kasvaa itsenäisten kirkkojen maailma.

Afrikan ja Aasian uudet kirkot alkoivat itsenäistyä maailmansotien välisenä aikana, mutta suurimmat muutokset tapahtuivat toisen maailmansodan jälkeen.

Toiminnallisesti ja hallinnollisesti uudet kirkot irtaantuivat lähetysjärjestöjen kontrollista, mutta monet niistä ovat edelleen taloudellisesti riippuvaisia ulkomaisesta rahoituksesta. Ulkomaisella rahoituksella kirkkoja saadaan asettamaan asioita toiseen tärkeysjärjestykseen kuin ne itse haluaisivat. Suurimmat rahavirrat kulkevat kuitenkin kehitys- ja avustusjärjestöjen kautta.

Nykyiset valtasuhteet ovat monimutkaisia ja ne ovat muutoksessa.

Erityisesti luterilaisten kirkkojen piirissä eletään nyt muutoksen toista vaihetta, jossa uudet kirkot ovat tulossa mukaan kansainväliseen yhteistyöhön. Lähetystyön tuloksena syntyneet kirkot ovat ottamassa paikkaansa esimerkiksi Luterilaisen maailmanliiton toiminnassa.

Suuret ja nopeasti kasvavat afrikkalaiset kirkot ovat korottaneet ääntään ja vaativat tulevansa kuulluiksi. Uutta on myös se, että ne arvostelevat länsimaisia kirkkoja siitä, että ne ovat luopuneet raamatullisista periaatteista eettisissä kysymyksissä. Samaan aikaan niiden tekemä lähetystyö laajenee.

Kirkkomme lähetysjärjestöille muuttuneet suhteet merkitsevät ainakin kahta asiaa.

Paikallinen kirkko on vastuussa lähetystehtävän toteuttamisesta omalla alueellaan. Lähetysjärjestöt toimivat kumppaneina yhteisessä tehtävässä.

Muuttunut tilanne tekee kirkkojen väliset suhteet ajankohtaisiksi. Yhteydet eivät enää ole vain lähetysjärjestön yhteyksiä. Yhteistyökirkoille on tärkeää, että ne voivat solmia yhteyksiä myös kirkkojen muihin tahoihin.

”Ulkomaisella rahoituksella kirkkoja saadaan asettamaan asioita toiseen tärkeysjärjestykseen kuin ne itse haluaisivat.”

Seurakuntien antama taloudellinen tuki kasvaa edelleen

Seurakunnat ovat varanneet viime vuoden budjetteihinsa ennätyssumman lähetystyöhön ja kansainväliseen diakoniaan. Kirkon lähetystyöntekijöiden lukumäärä oli viime vuoden lopulla 362.

Kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kokonaiskannatus on kasvanut keskeytyksettä vuodesta 2002. Vuonna 2009 kokonaiskannatus oli noin 51,5 miljoonaa euroa. Summa on 900 000 euroa edellisvuotta suurempi. Yllättäen melkein koko kasvu oli seurakuntien talousarviomäärärahaa.

Vapaaehtoinen kannatus oli suunnilleen edellisvuoden tasolla. Vuodelta 2009 kerättiin ensimmäistä kertaa tietoja erikseen seurakuntien kirjanpidon kautta kulkeneesta vapaaehtoisesta kannatuksesta ja suorista lahjoituksista järjestöille.

Suomen Lähetysseuran tuloissa seurakuntien vapaaehtoinen kannatus on selvästi suurempi kuin yksityisten suorat lahjoitukset. Muiden lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun tuloissa yksityisten suorien lahjoitusten summa on suurempi kuin seurakuntien kirjanpidon kautta kulkenut kannatus.

Microsoft

Rahaa kuluu eniten ulkomailla

Kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun ulkomaista toimintaa koskevat kulut olivat vuonna 2009 keskimäärin 76 prosenttia kaikista kuluista. Ne käyttivät ulkomaantyön tukitoimintoihin kotimaassa 19 prosenttia ja yleishallintoon 5 prosenttia.

Kunkin järjestön muun toiminnan tuotot ja kulut on erotettu omaksi tilastoksi. Tällaista muuta toimintaa on Evankelisluterilaisella Kansanlähetyksellä, Suomen Luterilaisella Evankeliumiyhdistyksellä, Suomen Pipliaseuralla ja Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finlandilla.

Lähetystyöntekijöiden määrä laskenut

Vuoden 2009 lopussa kirkon lähetysjärjestöjen lähetystyöntekijöiden kokonaismäärä oli 362. Tässä luvussa on mukana 16 Suomesta käsin työtä tekevää. Määrä on laskenut edellisestä vuodesta 14 hengellä.

Lähetystyöntekijöiden määrä kasvoi koko 1980 luvun ja kääntyi laskuun vuonna 1993.

Suomesta käsin työtä tekevien määrä on lisääntynyt. Vuonna 2009 heitä oli jo 16 henkeä. Kolmessa vuodessa määrä on kasvanut 12 henkilöllä. Tietotekniikan kehittyminen ja liikkumisen helpottuminen tekevät mahdolliseksi sen, että joitakin tehtäviä voidaan hoitaa ainakin osan aikaa etätyönä. Tällaisia tehtäviä on varsinkin raamatunkäännöstyössä, koulutustehtävissä sekä työssä, joka kohdistuu useaan maahan.

Sopimusperusteisten ja määräaikaisten työntekijöiden sekä kulukorvauksella toimivien vapaaehtoisten määrä on laskenut selvästi. Vuonna 2009 heitä oli 9, kun vuonna 2004 luku oli vielä 32.

40 prosenttia kirkollisessa työssä

Lähetystyöntekijöiden tehtäväaloissa ei ole viiden vuoden aikana tapahtunut suuria muutoksia. Noin 40 prosenttia kirkon lähetysjärjestöjen lähetystyöntekijöistä on kirkollisessa ja seurakunnallisessa työssä. Tämä sisältää sekä jo vakiintuneissa seurakunnissa että evankelioimistyössä ja vasta syntymässä olevissa seurakunnissa toimivat. Viidessä vuodessa laskua on ollut pari prosenttiyksikköä.

Terveyden- ja sairaanhoidossa sekä sosiaalityössä olevien määrä on laskenut. Opetustehtävissä olevien määrä on sen sijaan kasvanut.

Seurakuntatyössä olevien osuus lähetystyöntekijöistä on suurin useissa Aasian maissa. Yhteistyökirkot ovat siellä vähemmistökirkkoja. Niissä lähetystyöntekijöitä tarvitaan edelleen seurakunta- ja evankelioimistyössä.

Alhaisin seurakuntatyössä olevien osuus on Etiopiassa. Voimakkaasti kasvavissa kirkoissa ulkomaalaisia lähetystyöntekijöitä tarvitaan entistä useammin opetustehtävissä.

Jaakko Mäkelä

Vapaaehtoinen kannatus vuosina 2007-2009

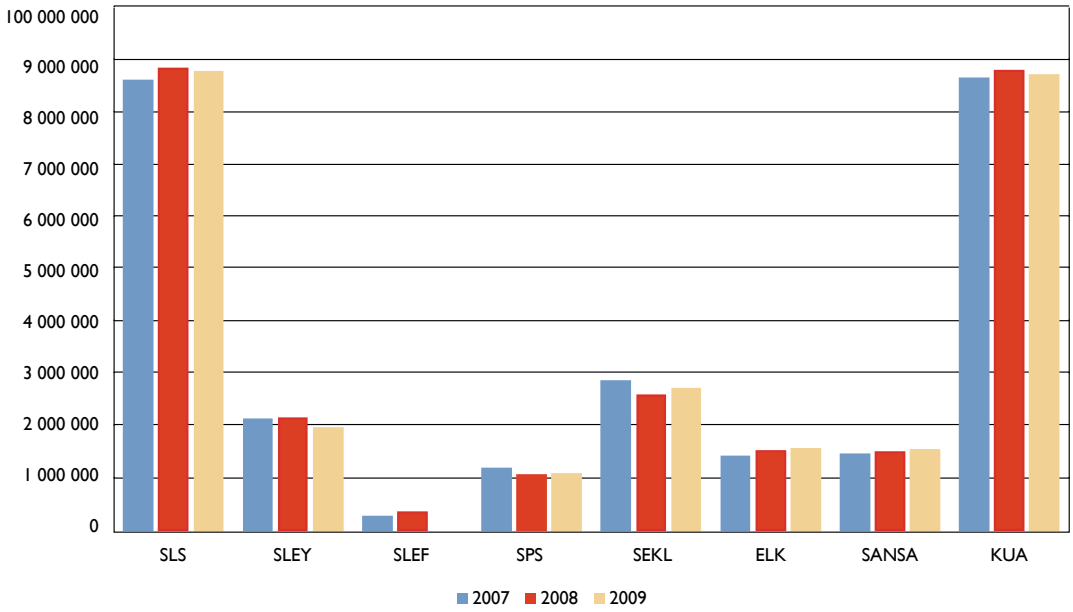

Kannatuksen kehitys yhteensä

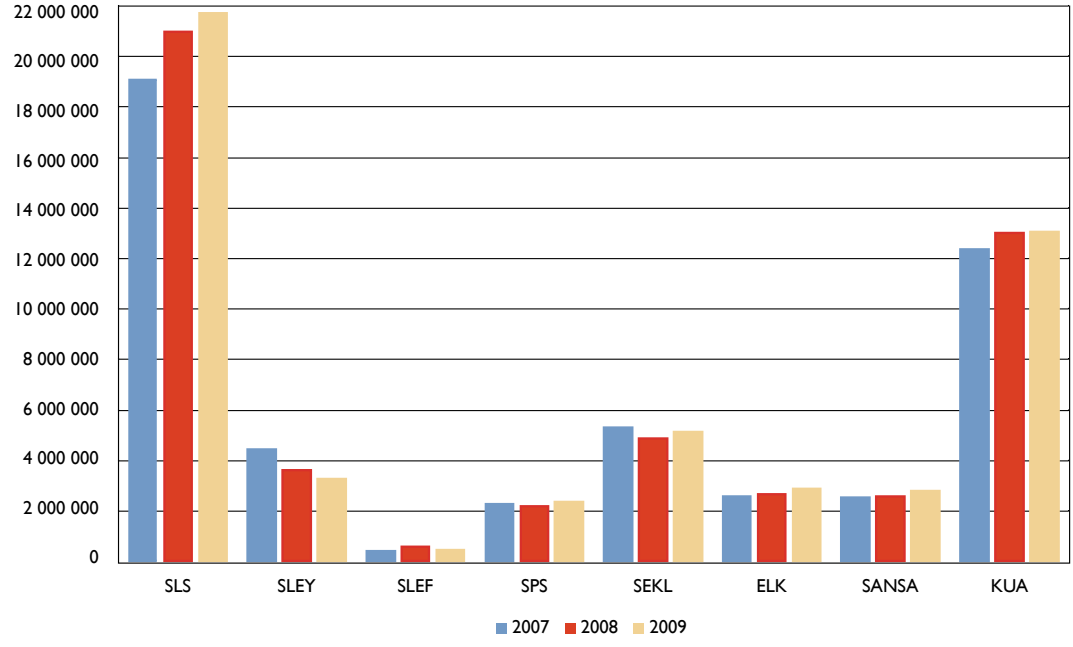

Kirkon lähetystyön keskus kokoaa seuraavia tilastoja:

- Lähetystyöntekijät (vuodesta 1972)
- Kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian kannatustilasto (vuodesta 1965)
- Kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian toimijoiden tuotot ja kulut (kehitetty vuodesta 2004)

Ohjaako valtion raha lähetystyön suuntaa?

Houkutteleeko valtion myöntämä kehitysyhteistyöraha järjestöjä suosimaan hankkeita, jotka ulkoministeriö kelpuuttaa avustuskohteikseen?

Microsoft

Kansalaisjärjestö kelpaa ulkoministeriön asiakkaaksi vain, jos sen myöntämää rahaa ei käytetä ideologian levittämiseen eikä uskonnolliseen käännytystyöhön. Syökö helppo raha resursseja lähetysjärjestöjen seurakunta- ja julistustyöltä?

Kirkon lähetyssihteeri **Jaakko Mäkelä** ei tilastojen valossa näe syytä tällaiseen huoleen, sillä lähetystyöntekijöistä 40 prosenttia tekee seurakunta- ja evankelioimistyötä.

Mäkelä ei myöskään yhdy ajatukseen, että ulkoministeriön myöntämä avustus olisi helppoa rahaa. Kehitysyhteistyöhankkeiden omavastuuosuus on huomattava ja hankkeiden toteuttaminen ulkoministeriön edellyttämällä tavalla vaatii asiantuntemusta.

Julkista rahoitusta sai viime eniten Suomen Lähetysseura, jonka tuotoista ulkoministeriön avustusten osuus oli 24 prosenttia. Ev.-lut. lähetysyhdistys Kylväjällä luku on 16, Suomen Pipliaseuralla 11, Suomen ev.lut. Kansanlähetyksellä 10 ja Svenska Lutherska Evangeliföreningenillä 3 prosenttia.

– On myös hyvä muistaa, että kansainvälinen diakonia on aina ollut osa kokonaisvaltaista lähetystyötä, Jaakko Mäkelä sanoo.

Myös Kansanlähetyksen lähetysjohtajan **Timo Rämän** mielestä kehitysyhteistyöhankkeet ovat osa kirkon missiota.

– Tietysti autamme ihmisiä kokonaisvaltaisesti. Mutta siinä on valvottava, ettei iankaikkisuusnäkökulma unohdu.

Kumppanuusperiaatteissa evankeliumi esillä

Kirkon lähetystyön toimikunta valmistelee parhaillaan kirkon uutta lähetysstrategiaa ja siihen liittyviä kumppanuusperiaatteita eli edellytyksiä, joilla järjestö voidaan hyväksyä kirkon viralliseksi lähetysjärjestöksi.

– Pelastuksen julistaminen on kumppanuusperiaatteissa hyvin esillä, Rämä kiittelee.

Suomen Lähetysseuran ja Kylväjän lähetysjohtajat **Seppo Rissanen** ja **Pekka Mäkipää** eivät myöskään ole huolissaan siitä, että evankeliumin julistaminen jäisi kehitysyhteistyön jalkoihin. Lähetysseurassa suuntaus on Rissasen mukaan enemminkin julistus- ja seurakuntatyötä vahvistava. Mäkipää puolestaan huomauttaa, että Kylväjä tekee valtion rahoilla sellaista työtä, mitä se tekisi joka tapauksessa.

– Ulkoministeriö myös haastaa meitä koko ajan kehittämään järjestömme työtä ja hallintoa, Mäkipää sanoo.

Hänen mielestään asiat ovat kunnossa niin kauan kuin kehitysyhteistyö on korkeintaan neljäsosa kaikesta työstä ja kaikkea toimintaa ohjaavat kristilliset ydinarvot.

Tulossa uusi kansalaisjärjestölinjaus

Suomen Lähetysneuvosto järjesti toukokuussa lähetysjärjestöjen kehitysyhteistyötä käsitelleen teemapäivän. Tilaisuudessa ulkoministeriön kansalaisjärjestöyksikön päällikkö **Okko-Pekka Salmimies** kertoi tekeillä olevasta uudesta kansalaisjärjestölinjauksesta, josta ministeriö toivoo asiakasjärjestöiltään palautetta.

Uudistus on ulkomaankauppa- ja kehitysministeri **Paavo Väyrysen** aloite ja sen johtotähtenä on kansalaisyhteiskuntien vahvistaminen kaiken ulkoministeriön rahoittaman työn kautta. Linjaus on järjestöille vaativa, sillä se edellyttää niiden analysoivan syvällisesti yhteistyömaidensa yhteiskunnallista tilaa ja oman työnsä vaikutusta siihen.

– Te olette ansiokkaasti tehneet työtä ja tarjonneet kehitysmaissa peruspalveluita, joita valtio ei ole pystynyt tarjoamaan, Salmimies kehui.

Nyt on hänen mukaansa aika miettiä, miten lähetysjärjestöjenkin työ voisi entistä tehokkaammin vahvistaa paikallisia rakenteita.

Danielle Miettinen

Kirjoitus on julkaistu toukokuussa Kotimaa-lehdessä.

Paavalilla oli globaali agenda

Vanhalla apostolilla on asiaa maapalloistuvan ajan ihmiselle. Paavali ei ollut ”koti-uskonto-isänmaa” –henkinen julistaja. Hän näki kauemmaksi.

Yhä useampi suomalainen on vakuuttunut siitä, että kirkkomme ei pitäisi tyytyä hengellisen peräkamarin pojan osaan, hehkuttamaan jo pahasti hiipunutta ”suomalaista kristillisyyttä”. Ei ole oikein, että kirkon budjetista riittää vain hippunen kansainväliseen työhön, kuten lähetystyöhön, ekumeniaan ja ulkomaanapuun.

Kristillinen usko on globaali aate jos joku, ja tämän tulee näkyä myös kirkon toiminnassa. Jos ensimmäisen vuosisadan kristityt olisivat linjanneet toimintansa samalla tavalla kuin Suomen ev.lut. kirkko, ei sanoma Kristuksesta olisi koskaan yltänyt Galilean vuorten, saati Alppien pohjoispuolelle.

Tai no… niinhän he juuri linjasivat. Kun Jeesus käski mennä kaikkeen maailmaan, apostolit jumiutuivat Jerusalemiin. Vasta pidätysmääräykset ja väkivalta saivat heidät ulos kaupungista. Muut ihmiset toki veivät uskon mukanaan kaikkialle, mistä olivatkaan tulleet Jerusalemin pääsiäisfestareille – Roomaankin. Aktiivista ja määrätietoista tuokaan toiminta ei toki ollut.

Sitten tuli Paavali. Hänen maailmansa ei rajoittunut Israeliin eikä edes juutalaiseen diasporaan Välimeren itäpäässä. Koko maailma, *he oikumene,* oli miehen pelikenttää. Kyllä hän silti kantoi huolta myös yksittäisten ihmisten välisistä suhteista paikallisseurakunnissa, kuten kirjeenvaihdosta Korintin seurakunnan kanssa voi havaita. Silti hänellä oli isompi *missio* ja *visio*. Visiona oli, että sanoma Messiaan saapumisesta, kuolemasta ja ylösnousemisesta, olisi muutamassa vuodessa levinnyt kaikkialle ennen Messiaan paluuta.

Sukkulointi idässä, Turkin itärannikon, Kreikan ja Palestiinan välillä oli vasta alkua. Suunnitelmissa oli nykyisen Espanjan ja Portugalin alue, maailman länsiraja. Egyptissä ja Pohjois-Afrikassa kristinuskolla olikin jo tukeva jalansija. Aurinkorannikon jälkeen valloittamatta olikin enää Gallia ja Germania.

Jälkimmäinen päättyi pohjoisessa tuon ajan maantieteen mukaan pelottavien finnien alueeseen, jossa nämä raakalaiset **Tacituksen** mukaan asuivat puussa. Suomalaistutkijat ovat hiki hatussa pyrkineet todistamaan, että kyse oli virolaisista.

”Huikea oli Paavalin visio. Rooman valtakunnan hyvän infrastruktuurin ansiosta se oli kuitenkin realistinen.”

Kirkkotie-lehti

LAURI THURÉN
Kirjoittaja on Itä-Suomen yliopiston eksegetiikan professori.

Niin tai näin, heille kun vielä olisi evankeliumi julistettu, maailma olisi paketissa.

Huikea oli Paavalin visio. Rooman valtakunnan hyvän infrastruktuurin ansiosta se oli kuitenkin realistinen. Apostolin globaali asenne ei suinkaan ollut sisäsyntyistä, vaan liittyi juutalaisuudessa jo pitkään eläneeseen universalistiseen perinteeseen. Sen lähtökohta oli uskontunnustus: *Kuule Israel, Herra meidän Jumalamme, Herra on yksi!* Paavalia potki siis liikkeelle juutalaisuuden ydinajatus, todellinen monoteismi. Kerran kaikki kansat tuntisivat yhden Herran, jotta tulisi päivä, jona Jumala on yksi.

Tuskin Paavali oli kristinuskon suurin tai tehokkain lähetyssaarnaaja, vaikka Uusi testamentti helposti synnyttääkin tuollaisen mielikuvan. Mutta papyruksella Paavali onnistui. Juuri hän loi Vanhan testamentin aineksista sellaisen teoreettisen mallin, joka mahdollisti kristinuskon leviämisen yli kansallisten raja-aitojen. **Aleksanteri Suuren** hellenismi ja **Caesar Augustuksen** *Pax Romana* olivat aatteita, jotka levisivät laajemmalle kuin mikään muu niitä ennen. Paavali oli mukana vielä laajemmassa projektissa, joka ei ole vieläkään päättynyt.

Kirjat

Kirsteen Kim

Edinburgh II -konferenssin 2010 lähetysteologiset työkirjat käyttöön

Edinburgh 2010 Volyme I: Mission Then and Now. Edited by David A. Kerr & Kenneth R. Ross. Regnum Studies in Mission. Oxford Center for Mission Studies. Oxford 2009. 343 sivua.
Edinburgh 2010 Volyme II: Witnessing to Christ Today. Edited by Daryl Balia and Kirsteen Kim. Regnum Studies in Mission. Oxford Center for Mission Studies. Oxford 2010. 301 sivua.

Ekumeeninen maailmanlähetyksen konferenssi Edinburgh 2010 jää historiaan myös siksi, että sitä edelsi monivuotinen ekumeeninen tutkimusprosessi. Tässä se seurasi vuoden 1910 mallia. Tuolloinkin toteutettiin ajankohtaisen lähetysteologisen aineiston keruu ja arviointi konferenssia varten. Uuden vuosituhannen tutkimusprosessi on synnyttänyt kaksi perusteosta, jotka päivittävät, kiteyttävät ja arvioivat kriittisesti viimeisten 100 vuoden aikana harjoitettua missiologiaa.

Teos *Edinburgh 2010: Mission Then and Now* sisältää 19 eri kirjoittajan artikkelit, päivitetyn kirjallisuusluettelon, asiasanahakemiston ja kirjoittajien esittelyn. Lähetystyön keskeisiä teemoja käsitellään vuoden 1910 tilanteen näkökulmasta ja niitä reflektoidaan nykypäivään.

Merkittävä muodollinen saavutus Edinburghissa vuonna 1910 oli jatkokomitean asettaminen. Sen puheenjohtajaksi tuli **John R. Mott** ja sihteeriksi **J.H. Oldham**. Jatkotyöskentely johti Kansainvälisen lähetysneuvoston perustamiseen vuonna 1921 ja Kirkkojen maailmanneuvoston perustamiseen vuonna 1948.

Toinen merkittävä saavutus oli ensimmäisen yhteisen missiologisen aikakauskirjan (*The International Review of Missions*) perustaminen vuonna 1921.

Tänä vuonna Edinburghissa työstettiin yhdeksää teemaa, jotka käsitellään teoksessa *Edinburgh 2010 Volyme II: Witnessing to Christ Today.* Painopisteet ovat osin yhtenevät vuoden 1910 teemojen kanssa. Muutosten ja erojen vertailu on kiinnostavaa. Hakusanahakemisto ja laaja kirjallisuusluettelo päivittävät lukijan tietoja.

Timo Vasko

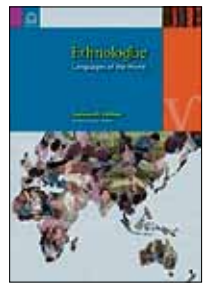

Maailman kielet kansien välissä

Lewis M. Paul (ed.): Ethnologue. Languages of the World. Sixteenth Edition. Dallas 2009. 1248 sivua.

Ethnologue. Languages of the World -julkaisu on ehtinyt jo 16. laitokseen. Kirjassa käsitellään kaikki maailman maat ja esitellään niissä puhuttavat kielet.

Tavoitteena on ollut laatia mahdollisimman kattava luettelo maapallolla puhuttavista elävistä kielistä. Kieliä kommentoidaan raamatunkäännöstyön näkökulmasta ja mukana on havainnollistavia karttoja. Kirja on raamatunkäännöstyön perusteos, jota käyttävät myös kielitieteilijät, antropologit, valtioiden viranomaiset, toimittajat ja monet muut kielistä kiinnostuneet.

Kirjan taustalla on kielitieteeseen erikoistuneen SIL-järjestön alkuaikojen johtaja **Richard S. Pittman** (k.1998). Hän halusi koota yhteen tietoa maailman raamatunkäännöstyön tilanteesta ja tarpeista. Pittman oli perehtynyt erityisesti Aasian kieliin. Alku oli vaatimaton. Vuonna 1951 julkaistiin kymmenen sivua ja tietoa 46 kielestä.

Vajaassa kuudessa vuosikymmenessä tiedon määrä on lisääntynyt valtavasti ja sitä on entistä paremmin saatavilla. Kehityksestä huolimatta teoksen tavoite on kunnianhimoinen: asettaa maailman kaikki kielet kansien väliin. Kieliä lasketaan olevan yli 6900. Onko tämä mahdollista, onkin jo toinen asia.

Joka tapauksessa *Ethnologue* on hyvä palvelija matkalla siihen, että Raamattu olisi saatavilla kaikilla niillä kielillä, joille se on mielekästä kääntää.

Ethnologueen voi tutustua osoitteessa www.ethnologue.com.

Juhani Koivisto
Kansanlähetyksen lähetysteologi ja aluekoordinaattori

Keitä ovat messiaaniset juutalaiset?

Richard Harvey: Mapping Messianic Jewish Theology. A Constructive Approach. Diss. Paternoster. UK 2009. 316 sivua.

Vuonna 2008 väitöskirjaksi Walesissa valmistunut **Richard Harveyn** kirja *Mapping Messianic Jewish Theology. A Constructive Approach* käsittelee messiaanisia juutalaisia, joista on käytetty myös nimitystä ”juutalaiskristityt”.

Harvey löytää nykyisin tunnetusta messiaanisesta juutalaisuudesta kahdeksan suuntausta lähinnä johtohahmojensa kautta. Suuntaukset ovat Kristus-keskeinen, teologialtaan reformoitu juutalaiskristillisyys (**Baruch Maoz**), dispensationalistinen heprealais-kristillisyys (**Arnold Fruchtenbaum**), israelilais-kansallinen, uudelleenrakentamista korostava suunta (**Gershon Nerel**), Uuden testamentin halachaa korostava, karismaattinen ja evankelikaalinen suuntaus (**Daniel Juster**, **David Stern**), perinteistä juutalaisuutta ja Messiasta korostava suuntaus (**Michael Schiffman**, **John Fisher** ja **Ariel Berkowitz**), lähetystyön jälkeinen messiaaninen juutalaisuus (**Mark Kinzer**, **Rich Nichol** ja **Tsvi Sadan**), rabbinistinen halacha Uuden testamentin valossa (**Joseph Shulam**) ja messiaanis-rabbiininen ortodoksia (**Elazar Brandt** ja **Uri Marcus**).

Suuntausten luettelo osoittaa, että kyseessä on monenkirjava ilmiö. Ilmiön luokittelu ja määrittely on vaikeaa ja jää jonkin verran puutteelliseksi. Harvey on kuitenkin onnistunut kuvailemaan hyvin messiaanisen juutalaisuuden taustoja, sen tärkeimpiä teologisia painotuksia, suhtautumista tooraan (teoriassa ja käytännössä), suhdetta Israelin valtioon sekä messiaanisen juutalaisuuden ja Israelin tulevaisuudennäkymiä.

Juha-Pekka Rissanen
pastori, Suomen Karmel-yhdistyksen toiminnanjohtaja

Heidi Hirvonen

Islamilaisen uskonto-teologian ja dialogin aarrearkku

Heidi Hirvonen: Christian-Muslim Dialogue. Perspectives of Four Lebanese Thinkers. Helsinki 2010. Väitöskirja. Heidi Hirvosen systemaattisen teologian alaan kuuluva väitöskirja on ajankohtainen ja mielenkiintoinen selvitys kristittyjen ja muslimien välisen vuoropuhelun edellytyksistä ja ulottuvuuksista.

Tutkimuksen kohteena on neljä libanonilaista ajattelijaa, joista kaksi on kristittyjä ja kaksi muslimia. **Muhammad Husayn Fadlallah** (s. 1935) on shiialaisen yhteisön johtaja. **Georges Khodr** (s. 1923) on ortodoksipiispa. Kaksi muuta ovat akateemisen uran tehneitä tutkijoita, shiialainen **Mahmoud Ayoub** (s. 1935) sekä melkiittipappi **Muchir Aoun** (s. 1964).

Hirvonen analysoi neljän ajattelijan käsityksiä kristittyjen ja muslimien välisestä dialogista, sen luonteesta, tavoitteista, menetelmistä ja ulottuvuuksista. Näitä ulottuvuuksia ovat opillinen, eettinen ja sosiaalinen. Hirvonen arvioi, millä tavalla kyseiset henkilöt ovat edistäneet rakentavaa vuoropuhelua ja rauhanomaisia suhteita kristittyjen ja muslimien kesken.

Tutkimus tarjoaa mahdollisuuden aikaisempaa selkeämmin määritellä islamilaisen uskonto-teologian malleja, toisin sanoen sitä, miten islamin eksklusiivinen, inklusiivinen tai pluralistinen tulkinta voidaan ymmärtää. Samoin tutkimus paljastaa muslimien ja kristittyjen uskontodialogin rajat, keskeiset kiistakysymykset ja mahdollisuudet edistää keskinäistä ymmärrystä ja rinnakkaineloa. Senkin tutkimus osoittaa, että dialogin keskeisimpänä ongelmana on erilainen käsitys Jumalan ilmoituksesta.

Jokaisen kristinuskon ja islamin vuoropuhelusta kiinnostuneen pitää lukea tämä tutkimus.

Ari Hukari
TT, hiippakuntadekaani

Monimuotoinen islam verkostoituu

Anja Linjakumpu: Islamin globaalit verkostot. Vastapaino: Tampere 2009. 213 sivua. Islamin luonteeseen kuuluu, että se on uskonto, yhteisö, elämäntapa ja poliittinen toimija. Internet on islamiin tukeutuvien ryhmien ylikansallinen toimintakenttä.

Myös valtavirran ulkopuolella elävät muslimit hyödyntävät entistä enemmän eri medioita ja viestintäverkostoja. Näin pääsevät ääneen esimerkiksi diasporamuslimit, seksuaaliset vähemmistöt, humoristit ja arkipäivän islamiin keskittyvät ryhmät. Vähemmistöt tarkastelevat esi-

▶

merkiksi monikulttuurisuuden ongelmia, uutta identiteettiä ja kansalaisuuden haasteita.

YTT **Aini Linjakummun** näkökulma islamiin kansainvälisenä poliittisena ilmiönä avaa lukijalle median ja verkostojen maailmaa, sekä globaalia islamilaista aktiivisuutta sen eri muodoissa.

Alaluvussa ”Yhteisön uhriutuminen ja syyllistämisen politiikka” kerrotaan, kuinka uhrin ja loukkaantuneen asema otetaan poliittiseen käyttöön. Syyllinen on aina oman ryhmän ulkopuolella.

Linjakumpu tuo keskusteluun myös *essentialismin* ja *hybridisyyden* verkoissa. Edellinen tuottaa tarkoitushakuista vastakkainasettelua. Hybridisyyden käsitteessä keskeistä on sekoittuminen: ollaan tekemisissä monidentiteettisyyden ja kulttuurirajojen ylittämisen kanssa. Mikä on esimerkiksi länsimaissa muslimin suhde valtioon? Voiko hän olla lojaali yhtä aikaa monelle eri taholle?

Kirjan liitteessä on esitelty keskeisiä 2000-luvun islamiin liittyviä kriisejä ja välikohtauksia. Lopussa on hyödyllinen lähde- ja kirjallisuusluettelo.

Timo Vasko

Missiologian uusi perusteos

Seija Jalagin, Olli Löytty, Markku Salakka (toim.): Kaikille kansoille. Lähetystyö kulttuurien vuoropuheluna. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Helsinki. 2010. 368 sivua.

14 eri kirjoittajan yhteistyönä syntynyt kristillisen lähetystyön historia avaa mielenkiintoisen näkökulman uskontojen ja kulttuurien välisiin suhteisiin. Teoksessa 1700-luvun teollistuvissa ja kaupungistuvissa Englannissa ja

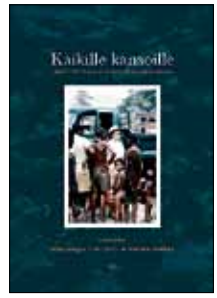

Saksassa alkunsa saanutta lähetystyötä tarkastellaan kulttuurisena ja yhteiskunnallisena ilmiönä sekä osana laajempaa kansainvälistymisen dynamiikkaa.

Kaikille kansoille jakaantuu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa ”Dialogin mahdollisuudet” tarkastellaan kulttuurienvälistä kohtaamista ja vuorovaikutusta, sen kipeitä mutta myös avartavia ja kasvun mahdollistavia tekijöitä. Se kertoo hankauskohdista ja yhteentörmäyksistä, mutta myös läheisistä ja ystävällisistä suhteista tulijoiden ja paikallisten välillä.

Toisessa osassa ”Vaativat vuorosanat” käsitellaan valintoja ja vaikeuksia, joihin lähetystyön tutkijat törmäävät. Ne liittyvät muun muassa uskonnollisen kielen tulkintaan ja uskonnollisten yhteistöjen psyko-sosiaalisiin tekijöihin.

Kaikille kansoille -kirjassa tarkastellaan lähetystyötä monitieteellisestä näkökulmasta. Kirjan artikkelit ovat historian, teologian, kulttuuriantropologian, kulttuurintutkimuksen ja kasvatustieteen tutkijoiden kirjoittamia. Monitieteellinen lähestymistapa antaa uudenlaisia näkökulmia lähetystyön ja kulttuurien kohtaamisen tutkimiseen sekä auttaa lukijaa hahmottamaan lähetystyön laajaa kenttää.

Kitta Huopanen
Teol.yo

Mishkan-lehti esittelee uusantisemitismin nousua

Mishkan. A Forum on the Gospel and the Jewish People. Issue 62/2010. USA: Pasche Institute of Jewish Studies. A Ministry of Criswell College.

Mishkan on teologinen julkaisu, joka käsittelee erityisesti Jeesukseen uskovien, niin kutsuttujen messiaanisten juutalaisten kysymyksiä. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehteä päätoimittaa Yhdysvalloissa **Jim Sibley**.

Tämän vuoden ensimmäisen numeron teema on ”Uusi antisemitismi ja juutalaisevankelioiminen”. Antisemitismillä on pitkät juuret, jotka ulottuvat kristillisen uskon syntyaikoja kauemmaksi. Antisemitismillä tarkoitetaan juutalaisiin kohdistuvaa vihaa, jonka perusteena on vain juutalaisuus. ”Vanhaa antisemitismiä” harjoitettiin pääosin Euroopassa. Se saavutti huippunsa Saksassa 1940-luvun holokaustissa, joka pyrki tuhoamaan juutalaiset täydellisesti.

Antisemitismin erilaisista muodoista kirjoittanut **Oliver J. Melnick** väittää antisemitismin olevan ainakin osittain sidoksissa siihen, miten juutalaisen kansan asema nähdään pelastushistorian valossa. Jos Israelilla ei ole mitään asemaa Jumalan suunnitelmissa, pohja antisemitismille on helposti valettu.

Uusi antisemitismi suuntaa vihan Israelin valtioon. Israelin vastustaminen on eurooppalaista muotia. Melnick kysyy, voisiko

historia toistaa itseään.

Siellä missä evankeliumia viedään juutalaisille, kohdataan kristillisen kirkon historian painolasti. Sen yksi osa on antisemitismi. Joudumme vastaamaan meitä ennen eläneiden ratkaisuista.

Voisiko meidän sukupolvemme onnistua torjumaan tämän ilmiön?

Juhani Koivisto

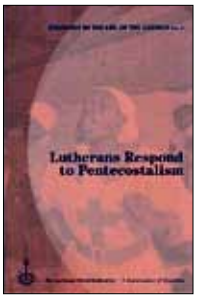

Mitä luterilaisten pitäisi ajatella helluntailaisuudesta?

Lutherans Respond to Pentecostalism. Edited by Karen Blomquist. Theology in the Life of the Churches. Vol. 4. Lutheran World Federation Department for Theology and Studies. 2008. 157 s.

Luterilainen Maailmanliitto aloitti vuonna 2005 Theology in the Life of Churches –ohjelman. Sen tarkoituksena on tutkia Luterilaisen maailmanliiton jäsenkirkkojen polttaviksi kokemia teologisia teemoja. Aiheista on järjestetty seminaareja, joissa pidetyt esitelmät on julkaistu.

Vuonna 2008 järjestettiin Sowetossa Etelä-Afrikassa seminaari erityisesti helluntailiikkeen kohtaamisesta. Seminaarin puhujista useimmat olivat afrikkalaisia. Seminaariesitelmistä koottu kirja auttaa ymmärtämään afrikkalaisia sisarkirkkojamme, jotka kohtaavat helluntailaisia yhteisöjä omassa ekumeenisessa ympäristössään.

Perinteisen helluntailiikkeen lähetystyön tuloksena syntyneitä kirkkoja tärkeämmiksi näyttävät nousevan afrikkalaisperäiset kirkot, joita pidetään osana uushelluntailaisuutta. Termi afrikkalaisperäiset kirkot (*African Initiated Churches*) näyttää yleistyvän teologisessa keskustelussa.

Kaikkialla maailmassa syntyy uusia uskonnollisia yhteisöjä perinteisten protestanttisten kirkkojen ulkopuolella. Tällaiset uudet yhteisöt eroavat teologialtaan ja käytännöltään myös perinteisestä länsimaisesta helluntailiikkeestä. Muita käytettyjä termejä ovat esimerkiksi *Independent Churches* ja *Neocharismatic Churches*.

Luterilaiset kirkot kohtaavat helluntailiikkeen eri tavoin. Joskus ne kokevat helluntaikirkkojen kasvun uhkana. Toisaalta luterilaisten kirkkojen sisällä on syntynyt karismaattisia ryhmiä ja helluntailiikkeen kohtaaminen on johtanut karismaattisuuden korostumiseen jumalanpalveluselämässä ja teologiassa.

Tärkeä osa afrikkalaista karismaattisuutta on henkimaailman kohtaaminen.

Jaakko Mäkelä

Missiologia tarvitsee pahan teologiaa

Risto A. Ahonen: Käännyttämistä vai kääntymystä? Vallankäytön ja kristillisen todistuksen suhde. Suomen Lähetysseura 2010. 192 s.

Ovatko vihreän liikkeen edustajat nyky-yhteiskunnassa ainoita, jotka uskaltavat puhua kääntymisestä? Tätä kyselee **Risto Ahonen** uusimmassa kirjassaan. Teos on tervetullut selvitys siitä, miten kääntyminen kristillisessä uskossa on eri aikoina ymmärretty ja miten valtajärjestelmät ovat siihen vaikuttaneet.

Ahosen mukaan kutsu kääntymykseen kuuluu kristillisen uskon ydinsanomaan, käännyttäminen on sen vastaista. Raamattuperusteiden ohella kirja sisältää ansiokkaan, vallankäytön muotoja eri aikakausina kuvaavan kirkkohistoriallisen katsauksen. Sen mukaan kristinuskon leviämisen varsinainen suunta on ollut alhaalta leviävä liike, ei ylhäältä johdettu toiminta. Kääntymisen ja käännyttämisen raja ylitetään, kun lähetys muuttuu sydämiin vetoamisen sijasta poliittisen mandaatin asiaksi.

Kirjoittaja referoi laajasti kääntymyksestä käytyä keskustelua. Hän tulee samalla kuvanneeksi paitsi perehtyneisyytensä aiheeseen, myös syyn länsimaisen missiologian heikkoudentilaan: meiltä puuttuu pahan teologia. Apostolinen lähetysjulistus oli vastausta syntiinlankeemuksen todellisuuteen: ”Antakaa pelastaa itsenne, ettette hukkuisi tämän kieroutuneen sukupolven mukana” (Ap.t.2:40).

Alhaalta kasvavien kolmannen maailman kirkkojen riippumattomuus maallisesta esivallasta on Ahosen mukaan perusero verrattuna pyramidin huipulta johdettuihin vanhan kristikunnan kirkkoihin. Teemaan sopivasti kirja päättyy kehotukseen tehdä parannusta väärästä vallankäytöstä, jotta Pyhä Henki saisi uudistaa ja johtaa kirkkoaan ja sen jäseniä.

Pekka Mäkipää
Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjän lähetysjohtaja

Gwen Flaming

TWR-Indonesian naistyön koordinaattori Susilowati Makitan (vas.) tapaa jaavankielisen naistenohjelman kuuntelijoita.

Radionkuuntelijat perustaneet tuhansia pienryhmiä Indonesiassa

240 miljoonan asukkaan Indonesia on maailman suurin saaristovaltio, jossa asuu muslimeita enemmän kuin missään muussa maassa. Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat on mukana Indonesian kristillisessä radiotyössä, joka oli laajasti esillä järjestön kesäpäivillä heinäkuussa Jyväskylässä.

– Saamme joka päivä valtavan paljon palautetta kuuntelijoilta. Joka päivä monien elämä muuttuu radio-ohjelmien seurauksena, radiolähetysjärjestö TWR-Indonesian johtaja **Fredrik Makitan** vakuutti.

Ohjausta kirkkojen yhteyteen

Makitan muistutti, että radiotyö on paljon muutakin kuin ohjelmien lähettämistä. Se on esimerkiksi yhteydenpitoa kuuntelijoiden kanssa. Tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan kuuntelijoita myös ohjataan paikallisten kirkkojen yhteyteen.

Radiokuuntelijat ovat perustaneet eri puolille Indonesiaa kuuntelijaryhmiä. Makitanin tietojen mukaan niitä on ainakin 3200. Tärkeä osa TWR-Indonesian työtä on näiden kuuntelijaryhmien palveleminen.

Indonesialaisista on kristittyjä noin 15 prosenttia. TWR-Indonesian tavoitteena on, että evankeliumi saavuttaisi koko laajan, monista kielistä ja kulttuureista koostuvan maan. Tällä hetkellä järjestön tuottamia ohjelmia lähetetään 121 pai-

”Mahdollisuuksien mukaan kuuntelijoita myös ohjataan paikallisten kirkkojen yhteyteen.”

kallisradioaseman taajuuksilla sekä lyhyillä radioaalloilla Guamilta.

SANSA tukee TWR-Indonesian tuottamia balin- ja madurankielisiä ohjelmia sekä jaavankielisiä naistenohjelmia.

Köyhien naisten puolella

Jaavankielisten naistenohjelmien tuottaja ja TWR-Indonesian naistyön koordinaattori **Susilowati Makitan** kertoi Indonesian rikkaiden ja köyhien välisestä kuilusta. Koulutetut naiset voivat edetä urallaan hyvinkin korkealle. 2000-luvun alkuvuosina maassa oli jopa naispresidentti. Yli kaksi kolmasosaa naisista on kuitenkin saanut vain vähän kolutusta ja kuuluu alimpiin yhteiskuntaluokkiin.

– Meidän päämäärämme radiotyössä on auttaa erityisesti näitä naisia, joilla ei ole mahdollisuutta hyvään elämään, Susilowati Makitan kertoi.

– Tärkein päämäärämme on kuitenkin, että he oppisivat tuntemaan Kristuksen. Jos he vaikeuksien keskellä tietävät, kenen puoleen kääntyä, silloin heillä on toivo. Vaikka he eläisivät kärsimyksen keskellä, he voivat suunnata kohti valoa ja valita oikean tien.

Annaleena Pakkanen
Radiolähetysjärjestö Sanansaattajien tiedottaja

Innostava opas rukouksen ja islamin maailmaan

Maailmanlaajassa levityksessä oleva rukousopas muslimimaailman puolesta on jälleen saatavana myös suomeksi. Satasivuinen nelivärikirjanen on innostava tietopankki ja rukouskumppani. Kirjasessa on rukousaiheita joka perjantaille ensi vuoden heinäkuun loppuun sekä Ramadanin ajaksi, jota vietettiin tänä vuonna 11.8.-9.9.

Opas tutustuttaa islamin kirjavaan maailmaan sekä muslimien parissa tehtävään kristilliseen työhön. Oppaasta oppii esimerkiksi sen, että eniten muslimeja asuu Indonesiassa (207 milj.), Pakistanissa (160 milj.) ja Intiassa (145 milj.). Mukana on yhteystietoja islamia ja lähetystyötä käsitteleville verkkosivustoille.

Kirjasen suomalaiset julkaisijat ovat Suomen Evankelinen Allianssi ja Suomen lähetysneuvosto.

Rukousopasta voi tilata kahden euron hintaan osoitteesta ask.us@christianbooks.fi.

Lisätietoja: www.30-days.net

Raamattu teemana 2012

SXC

Vuonna 2012 vietetään ekumeenista Pyhä Raamattu -teemavuotta. Luterilaisessa kirkossa Raamattu on tuona vuonna esillä myös Pyhä-painopisteen viimeisessä osassa *Pyhän yhteydessä*. Samana vuonna vietetään myös Suomen Pipliaseuran 200-vuotisjuhlaa.

– Vuonna 2012 Raamatusta puhalletaan pölyt pois ja hakeudutaan lukemaan, kuuntelemaan ja näkemään ajatonta kertomusta. Sana etsii jokaista vuorovaikutukseen itsensä kanssa. Raamattu kuuluu jokaiselle ja kaikkialle – kadulle, toreille ja kirkkojen alttareille, Pipliaseuran apulaispääsihteeri **Martti Asikainen** sanoo.

– Vaikka aika ravistelee rakenteita, niin kuin on aina tehnyt, Sanan voima ei vähene. Se haastaa kysymään, miten minä voin jakaa uskoni monikulttuurisessa maailmassa naapurini kanssa.

Ekumeenisen Pyhä Raamattu –teemavuoden ohjausryhmään kuuluvat **Martti Asikainen** (Pipliaseura), **Riikka Myllys** (Pyhä-painopiste), **Pekka Y. Hiltunen** (KLK), isä **Heikki Huttunen** (SEN), **Petri Merenlahti** (KUA), **Jukka Norvanto** (SANSA), **Jari Laaksonen** (seurakuntapastori), **Rolf Steffansson** (SLS, ruotsinkielinen edustaja), **Anna-Kaisa Tuomi** (Kauniaisten suomalainen seurakunta).

Danielle Miettinen

Erityiskoulutusta lähetyssihteereille, papeille, nuorisotyönohjaajille, diakoniatyöntekijöille, lapsityöntekijöille ja kirkon erityistehtävissä toimiville.

SXC

Kirkon missio – minun tehtäväni?

(5 opintopistettä)

Kurssi kuuluu ”Kirkon kansainvälisen työn erityiskoulutus kotimaan henkilöstölle” – kokonaisuuteen.
Aika: 7.-9.3.2011 ja 4.-6.4.2011 Päiväkummun kurssikeskuksessa (SLS) Orivedellä.
Osallistumismaksu: 1. jakso 20 €, 2. jakso 20 €
Täysihoitohinnat: 1 hh 140 €, 2 hh 100€, 3-4 hh 80 € (liinavaatemaksu 9 €)
Järjestäjät: Kirkkohallitus/KLK, Tampereen hiippakunta ja Turun arkkihiippakunta sekä SLS
Ilmoittautuminen: http://www.mission.fi/paivakumpu/tapahtumat/vuosiohjelmat

Vastaava koulutus järjestetään Oulun hiippakunnassa 8.-9.11.2011 Oulussa ja 12.-15.3.2012 myöhemmin ilmoitettavassa paikassa Oulun lähistöllä.
1. jakso 60 € (sis. ruokailut ja kahvin),
2. jakson kurssimaksu 30 €
Järjestäjät: Oulun hiippakunta (lähetystoimisto), Kirkkohallitus/KLK, SLS.
Ilmoittautuminen: Oulun hiippakunnan lähetystoimisto, puh. (08) 5358521

Sleyn arkisto

Pitkäaikainen Japanin-lähetystyöntekijä Tyyne Niemi ja pastori Sogoro Ushimaru tervehtivät japanilaisittain 1960-luvulla.

Evankelisen liikkeen lähetyshistoria kansiin vuosilta 1940 - 1980

Sleyn entinen toiminnanjohtaja, pitkäaikainen Kenian-lähetystyöntekijä ja lähetysteologi **Reijo Arkkila** on kirjoittanut lähes 400 sivuisen historiateoksen Sleyn ja Slefin lähetystyöstä vuosina 1940 - 1980.

Teoksen nimi on *Menkää maitten ääriin asti* ja sen on kustantanut Aurinko Kustannus. Aurinko on itsenäinen yleiskustantamo, joka jatkaa Kustannus Oy Arkin toimintaa.

Arkkila pitää tutkimaansa ajanjaksoa mielenkiintoisena, koska se kattaa Japanin sotavuodet, orastavan Korean-työn, Kenian lähetyksen alkuajan sekä ensimmäisten lähetystyöntekijöiden lähettämisen Papua-Uuteen-Guineaan.

– Kävin Sleyn ja Slefin arkistot tarkasti läpi. Olen päässyt käsiksi myös muutamiin yksityisarkistoihin, joista on löytynyt helmiä. Muita lähteitä ovat yhdistysten lehdet ja yksittäisten lähettien haastattelut, Arkkila kertoi *Sanansaattaja*-lehdessä 24.6.

”Olen päässyt käsiksi myös muutamiin yksityisarkistoihin, joista on löytynyt helmiä.”

Kirjassa on käyty läpi Sleyn kolmen toiminnanjohtajan, **Kauko-Veikko Tammisen**, **Toivo Rapelin** sekä **Lauri Koskenniemen** kaudet. Arkkilan mukaan Sleyn lähetystyössä ei tapahtunut suurta muutosta Rapelin vaihtuessa Koskenniemeen, vaikka he olivat hyvin erilaisia johtajia.

Arkkilan kirja on jatkoa **Lauri Koskenniemen** tekemälle lähetystutkimukselle, joka ulottui sotavuosien alkuun. Arkkila toivoo, että myös hänen työlleen löytyisi jatkaja.

– Itse olen jäävi kirjoittamaan vuodesta 1980 eteenpäin, koska tulin silloin toiminnanjohtajaksi. Omaa aikaansa ei tulisi tutkia, minkä yliopistonlehtori **Kyllikki Tiensuu** minulle painokkaasti ilmaisi.

Essi Tuomala
Danielle Miettinen

Kirkon lähetysstrategian käsittely kirkolliskokouksessa viivästyy

Hiippakuntien lähetyssihteerien palkkauksesta aiheutuvat kustannukset, lähetysjärjestöjen kanssa tehtävän perussopimuksen yksityiskohdat ja kirkon keskushallinnon uudistus hidastavat lähetysstrategian valmistumista.

Kirkkomme Lähetys lehti käsitteli viime numerossa laajasti kirkon uutta lähetysstrategiaesitystä. Kirkon lähetystyön toimikunta, jossa ovat mukana kirkon kaikkien lähetysjärjestöjen edustajat, sai esityksen valmiiksi joulukuussa 2008. Kirkon ulkoasiain neuvosto puolestaan hyväksyi esityksen alkuvuodesta 2009. Kirkon lähetysjärjestöt ja hiippakunnat antoivat siitä lausuntonsa vuoden 2009 aikana.

Strategiaesitys sisältää asioita, jotka tarvitsevat kirkolliskokouksen päätöksen. Tällainen on esimerkiksi kirkon ja kunkin kirkon lähetysjärjestön välinen perussopimus, jossa määritellään kirkon lähetysjärjestön oikeudet ja velvollisuudet.

Esitys myöhästyi toukokuun kirkolliskokouksesta

Kirkkohallituksen täysistunto valmistelee kirkolliskokoukselle esitettävät asiat. Kevättalvella näytti siltä, että kirkolliskokous olisi saanut esityksen pöydälle toukokuussa. Kirkkohallituksen täysistunnon esitys ei kuitenkaan valmistunut ajoissa.

Valmistelussa tuli ilmi sekä taloudellisia että säännöksiin liittyviä vaikeita kohtia. Strategiaesitykseen liittyy esitys hiippakuntien kansainvälisen työn hiippakuntasihteerien virkojen perustamisesta. Nykyiset hiippakuntien lähetyssihteerit ovat Suomen Lähetysseuran työntekijöitä. Nykyinen taloudellinen tilanne on alkanut kuitenkin huolestuttaa. Rahoitukselle on etsitty myös vaihtoehtoisia ratkaisuja. Asia on vielä avoin.

Keskushallinnon uudistus uuteen valmisteluun

Kirkon ja kirkon lähetysjärjestöjen perussopimuksesta päättäminen edellyttää lisäyksen tekemistä Kirkkolakiin. Kirkon lähetystyön toimikunnan tehtävien tarkentaminen taas liittyy kirkon keskushallinnon uudistamiseen. Kirkolliskokous päätti lähettää sen käsittelyssä olleen koko ehdotuksen keskushallinnon uudistamisesta uuteen valmisteluun.

Milloin uudesta lähetysstrategiasta sitten päätetään? Seuraava mahdollisuus on kirkolliskokouksen marraskuun kokous. Kirkkohallituksen täysistunto keskusteli keväällä 2010 myös hankkeen jakamisesta kahtia niin, että lähetysstrategian perusteosa ja kirkon ja lähetysjärjestöjen välinen perussopimus hyväksyttäisiin ensin. Muut taloutta ja hallintoa koskevat asiat käsiteltäisiin erikseen. Päätöstä asian käsittelyjärjestyksestä ei kuitenkaan ole vielä tehty.

Jaakko Mäkelä

SXC

Ekumeeninen lähetyspyhä 9.-10.10.

Lähetyspyhän aineistoa vapaasti käytettäväksi: http://www.lahetysneuvosto.fi/

Ekumeeniseen lähetyspyhätyöryhmään kuuluvat **Markku Kotila** SLN (pj.), **Kirsti Kosonen** SLN, **Jari Portaankorva** SVKN, **Aimo Helminen** SVKN, Isä Tri **Nguyen** SEN, **Outi Vasko** SEN. **Lisätietoja:** Markku Kotila, markku.kotila@bible.fi.

Lähetys esillä kirkon uudessa Sakasti-verkkopalvelussa

Kirkon keskushallinnon uudessa Sakasti-verkkopalvelussa myös lähetystyö on hyvin esillä. Lähetystyön keskuksen, lähetyksen ja kirkon ulkomaantoiminnan sivut löytyvät sakastista osoitteella http://sakasti.evl.fi/maailmanlaajakirkko.

Sivuilla ovat esillä ekumenia, ulkosuomalaistyö, lähetys ja evankeliointi. Maailmanlaaja kirkko -osion etusivulta löytyy uusi kirkon lähetystyön ja Kirkon lähetystyön keskuksen esittely. Sitä saa ladata ja käyttää vapaasti.

Lähetystyön materiaalipankista löytyy myös paljon muuta seurakuntatyössä tarpeellista ja hyödyllistä materiaalia: mallijohtosääntöjä, mietintöjä, tilastoja, lähetysasiakirjoja, uskontojen edustajien kohtaamisen materiaalia, kulutustarjontaa, artikkeleita…

Käy tutustumassa ja anna palautetta!

Pekka Hiltunen
kirkon uskontokasvatussihteeri

Tulossa uutta koulutusta kansainväliseen työhön Suomessa

Kirkon koulutuskeskus rakentaa suomalaisten seurakuntien ja kristillisten järjestöjen työntekijöille uutta kansainvälisen työn koulutusta. Kyseessä on uusimuotoinen erityiskoulutus, joka antaa valmiuksia kohdata kansainvälisyyteen liittyviä haasteita Suomessa.

Kyseessä ei ole lähetystyöntekijäkoulutus, joka valmentaa ensisijaisesti työhön ulkomailla.

Koulutus koostuu moduuleista. Koko erityiskoulutuksen suorittajalle niistä osa on pakollisia, kuten viiden opintopisteen ”Kirkon missio – minun tehtäväni?” Moduuleita voi suorittaa myös yksittäin oman työn tarpeiden mukaan.

Vuonna 2011 järjestetään kolme moduulia: ”Kirkon missio – minun tehtäväni?” -moduuli järjestetään Päiväkummun kurssikeskuksessa Orivedellä sekä Oulun hiippakunnassa. ”Seurakunta ja maahanmuuttajat”- moduuli järjestetään Järvenpäässä Kirkon koulutuskeskuksessa.

Koulutuksesta on ilmoitus tämän lehden sivulla 36.

Kirsti Sirviö

Itä-Euroopan antisemitismi esillä Budapestissa

Euroopan luterilaisten kirkkojen Kirkko ja juutalaisuus -komissio (LEKKJ) järjesti yhteistyössä Luterilaisen maailmanliiton kanssa kesäkuussa Budapestissa konferenssin, jossa käsiteltiin Itä-Euroopassa ilmenevää antisemitismiä. Tarkastelun kohteena oli erityisesti Unkari.

Konferenssissa esillä olleen sosiologisen selitysmallin mukaan Unkarin antisemitismin taustalla ovat sotien häviämiseen liittyvät kansalliset traumat sekä maan huono taloudellinen tilanne, joka saa etsimään syntipukkia. Unkarissa on arviolta 60 000–100 000 juutalaista. Äärioikeistolaisuudella on maassa vahva kannatus.

Konferenssiin osallistui yhteensä 15 asiantuntijaa Euroopan luterilaisista kirkoista ja juutalaisista yhteisöistä. Suomesta olivat mukana Helsingin juutalaisen seurakunnan kunniapuheenjohtaja, DI **Gideon Bolotowsky**, Suomen ev.-lut. kirkon kirkko ja juutalaisuus –työryhmän puheenjohtaja, dosentti **Anni Maria Laato** sekä lähetysteologi, dosentti **Timo Vasko**.

Vaskolle tunnustusta kirkko ja juutalaisuus -dialogista

Euroopan luterilaisten kirkkojen Kirkko ja juutalaisuus -komissio (LEKKJ) myönsi kesäkuussa vuosikokouksessaan Budapestissa tunnustuspalkinnon lähetysteologi, dosentti **Timo Vaskolle** monivuotisesta osallistumisesta kansainväliseen kirkko ja juutalaisuus -dialogiin.

Komissio on perustettu vuonna 1976 ja se myönsi palkinnon nyt toista kertaa.

Timo Vasko on ollut Suomen kansallisessa Kirkko ja juutalaisuus -työryhmässä vuodesta 1977 lähtien.

Suomen lähetysneuvoston (SLN) Lähetysteologian ja lähetysstrategian työryhmä järjestää missiologisen teemapäivän

Suomen lähetysneuvoston suhde Edinburghin liikkeeseen ja Lausannen liikkeeseen eilen ja tänään

Suomen lähetysneuvosto (SLN) perustettiin vuonna 1919. Sen yli 90-vuotinen historia on osa kotimaista ja kansainvälistä ekumeenista lähetyshistoriaa. Kirkkojen maailmanneuvoston ja Lausannen liikkeen välinen vuoropuhelu on edennyt kahden merkittävän maailmanlähetyksen konferenssin järjestämiseen tänä vuonna. Teemapäivän aikana tarkastellaan SLN:n suhdetta näihin lähetysliikkeisiin ja niiden antia suomalaiselle lähetystyölle.

Aika: maanantai 27.9. klo 13–16

Paikka: Suomen Lähetysseura, pihasali. Tähtitorninkatu 18, Helsinki.

Ohjelma:

13.00 Avaus: **Timo Vasko**, Suomen lähetysneuvoston puheenjohtaja.

Alustukset:

13.10 **Matti Korpiaho**, rovasti: Suomen lähetysneuvoston suhde Edinburghin ja Lausannen liikkeisiin 1910–2010.

13.40 **Seppo Väisänen**, rovasti: Lausannen liikkeen kehitys ja Edinburgh 1974 – 2010.

14.10 Kahvi / tee

14.30 Paneeli: **Matti Korpiaho**, rovasti; **Rauno Mikkonen**, lähetystoimintojen johtaja; **Pirkko Säilä**, lähetysjohtaja; **Seppo Väisänen**, rovasti. Puheenjohtajana toimii lähetysjohtaja **Kari Tassia**.

Päätös: Pirjo Honkanen, projektisihteeri, kansainvälinen työ.

Osallistumismaksu: 15 €.

Sitova ilmoittautuminen: 20.9. mennessä sähköpostilla osoitteeseen info@lahetysneuvosto.fi. Liitä mukaan seuraavat tiedot: nimi, järjestö ja sähköpostiosoite.

Lisätietoja: Timo Vasko, timo.vasko@evl.fi, puh 050 3268457; Matti Korpiaho, matti.korpiaho@pp.inet.fi, puh 050 5677909; Seppo Väisänen, seppo.vaisanen@kolumbus.fi, puh 050 5968325

http://www.lahetysneuvosto.fi

Seurakunnan palkkiotoimisten ja vapaaehtoisten lähetyssihteerien koulutus

Vuonna 2010
II osio: 1.-3.10.2010 Kirkon lähetystyö ja lähetysjärjestöt
III osio: 12.-14.11.2010 Seurakunnan lähetystyö

Vuonna 2011
I osio: 2.-4.9.2011 Lähetys - yhteinen usko, yhteinen tehtävä.
II osio: 30.9.-2.10.2011 Kirkon lähetystyö ja lähetysjärjestöt
III osio: 28.-30.10.2011 Seurakunnan lähetystyö

Paikka: Suomen Lähetysseuran kurssikeskus Päiväkumpu, Orivesi www.mission.fi/paivakumpu/
Kohderyhmä: Lähetyssihteeriksi

Edinburgh II ja Lausanne III -maailmanlähetyskonferensseja käsittelevä suuri symposium

Symposiumissa esitellään ja reflektoidaan monipuolisesti kahden suuren lähetyskonferenssin prosesseja ja tuodaan niiden antia Suomeen. Parhaillaan eri tahoilla on käynnissä globaalin lähetystyön laajapohjainen arviointi ja tulevaisuuden pohdinta Edinburghin lähetyskonferenssin 100-vuotisjuhlavuoden johdosta. (Lisätietoja: www.edinburgh2010.org)

Pääpuhuja: pääsihteeri **Martin Lee** (The Global Connections, U.K.)

Aika: 25.11. klo 9-16.

Paikka: Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, Helsinki.

Ohjelma:

09.00 Avaus **Timo Keskitalo**
09.05 Edinburghin puitteet: **Rauno Mikkonen** ja **Timo Vasko**
09.15 Alustus: Edingburgh 2010 and forward, pääsihteeri **Martin Lee** (The Global Connections, UK)
09.45 Keskustelua
10.15 Kahvitauko
10.40 Kommenttipuheenvuorot: Tri **Anastasia Vassiliadou** Kreikan ortodoksisesta kirkosta sekä isä **Donbosco**.
11.10 Paneelikeskustelu: **Rauno Mikkonen**, **Outi Vasko** ja **Timo Vasko**. Yleisökeskustelu.

Lounastauko

13.00 Kapkaupungin puitteet, **Merja Kauppinen** ja **Satu Räsänen**.
13.10 Alustus: Cape Town 2010 and forward, **Martin Lee**.
13.40 Kysymyksiä alustuksesta.
14.10 Kahvitauko
14.30 Kommenttipuheenvuorot, **Risto Vappula** ja Dr **Charles Kessey**.
14.50 Paneeli: **Pekka Huhtinen**, **Pirkko Säilä** ja **Teuvo Riikonen**. Yleisökeskustelu
15.50 Yhteenveto **Timo Vasko**

Loppusiunaus ja lähettäminen, **Heikki Huttunen**

Järjestäjät: Suomen lähetysneuvosto, Suomen Ekumeeninen Neuvosto, Suomen Evankelinen Allianssi. Symposiumiin ei tarvitse ilmoittautua etukäteen ja se on ilmainen.

Lisätietoja: Rauno Mikkonen, rauno.mikkonen@fida.info ja Timo Vasko, puh 050 3268457, timo.vasko@evl.fi

kouluttautuvat, lähetystyön vapaaehtoiset, lähetyksestä kiinnostuneet

Kustannukset: 100 €/osio/2hh tai 125 €/osio/1 hh. Vuonna 2011 1hh 140 €
Ilmoittautuminen: Päiväkummun kurssikeskus
http://www.mission.fi/paivakumpu/tapahtumat/ilmoittautumiset/lomake_8/
tai puh. 040 534 9507
Tiedustelut: Kirsti Sirviö
kirsti.sirvio@evl.fi;
p. (09) 180 2365
tai Kirsti Kosonen p. (09) 129 7296
Järjestäjät: KLK, hiippakunnat, SLS ja Seurakuntaopisto

Maahanmuuton monet muodot ja haasteet

Kuinka kohtaan maahanmuuttajan? Löytääkö hän seurakunnan? Miten kotimaan lähetyskenttä haastaa meidät?

Aika: 26.10. klo 10–16 Suomen Lähetysseura, Pihasali, Tähtitorninkatu 18, Helsinki.
Ohjelma:
Kahvitarjoilu 9.30 alkaen
10.00 Alkuhartaus
10.10 Avaus, **Jari Portaankorva**
Alustus:
Marja-Liisa Laihia: Maahanmuuton monet muodot EU:ssa.
Keskustelu
12.00 Lounas
13.00 Mitä toisen uskonnon tai kirkon edustaja ajattelee minusta ja mitä minä kristittynä ajattelen hänestä? Mukana mm. libanonilainen **Georges Houran**.
14.00 Kahvi
14.30 SEN:n pääsihteeri **Heikki Huttunen**: Kerjäläiset katukuvassamme. Loppukeskustelu
15.45 Päätös
Järjestäjät: Suomen lähetysneuvosto (SLN) ja Suomen Ekumeeninen Neuvosto (SEN)
Osallistumismaksu: 15 €.
Sitova ilmoittautuminen 20.10. mennessä sähköpostilla info@lahetysneuvosto.fi. Liitä mukaan seuraavat tiedot: nimi, järjestö ja sähköpostiosoite.
Lisätietoja: Jari Portaankorva, porttis@hotmail.com, puh 044 3881113.

Paikka: Agricolan kirkko, Tehtaankatu 23, Helsinki.
Ohjelma:
09.00 Jumalan silmin. Rukous ja ylistys.
10.00 Herää todellisuuteen! **Martin Lee**.
11.30 Kanavat 1: Onko minusta lähetystyöhön? Sinkkuna lähetystyössä. Islam ja miehet. Islam ja naiset. Medialähetys. Dalitit – Intian kastittomat. Creative Ministries. Humanismin ja ateismin haaste. Seurakuntien istuttaminen. Animismi ja pakanuus lähetyshaasteena. Ammatti ja opiskelu – avain lähetystyöhön.
13.00 Ruokatauko
14.30 Astu todellisuuteen! **Martin Lee**
16.00 Kanavat 2: Perheenä lähetystyöhön. Mies ja lähetystyö. Maahanmuuttajien kohtaaminen. Miten opit kohdemaasi kielen? Kokonaisvaltainen lähetystyö. Eurooppa lähetyskenttänä. Lähetyksen varainhankinta. Buddhalaisuuden haaste. Kulttuuria kunnioittaen. Kärsivä seurakunta. Katastrofiapu.
17.30 Tauko. Basaari ja kahvila avoinna.
19.00 Jumalan todellisuus. Tarinoita eri puolilta maailmaa.

Järjestäjät: Suomen lähetysneuvosto, Suomen Evankelinen Allianssi
Lisätietoja: www.lahetyskonffa.fi, Janne Keränen, puh. 09 23404460, janne.keranen@evl.fi
Pääpuhuja Martin Lee on Iso-Britannian Global Connections -lähetysallianssin pääsihteeri.
Tapahtuma on osa Suomen Evankelisen Allianssin järjestämää Rakas lähetys -hanketta (25.-27.11.).

Artturi Ropponen ja Petra Puttonen tutustuivat ilmailuleirillä Eurofox-ultrakevytlentokoneeseen Tuulikki Vampulan lentokentällä.

Peltilintu-leiri tutustutti ilmailuun ja lähetyslentotyöhön

Huittisissa järjestettiin elokuussa valtakunnallinen lähetysilmailuleiri 14–18-vuotiaille nuorille. Leirillä tutustuttiin ilmailun ammatteihin ja harrastuksiin sekä lähetyslentotyöhön. Ohjelmassa oli muun muassa tutustumislentoja kuumailmapallolla ja moottorilentokoneella lennonopettajan johdolla.

Leirille osallistunut **Artturi Ropponen** on viettänyt lapsuudessaan useita vuosia Ugandassa ja Mongoliassa, joissa maissa hänen isänsä **Janne Ropponen** toimi lähetyslentäjänä. Artturi on kiinnostunut ilmailusta sekä harrastuksena että mahdollisena tulevaisuuden ammattina. Hän harrastaa lennokkeja, lentosimulointia ja lentokoneiden bongausta Helsinki-Vantaan lentokentällä.

Petra Puttosen mielestä kiinnostavinta leirillä oli kuumailmapallolla lentäminen. Häntä kiehtoo myös lentämiseen liittyvä tekniikka, johon hän on saanut tutustua nykyisin Finnairilla lentäjänä toimivan isänsä **Timo Puttosen** avustuksella. Myös Puttosen perhe on ollut lähetyslentotyössä. Heidän asemapaikkansa oli Tansania.

”Maf Finlandin jäsenjärjestöjä ovat muun muassa Kansanlähetys, Kylväjä, Sley ja Suomen Lähetysseura.”

Peltilintu-leirin järjesti Suomen Lähetyslentäjät ry–Maf Finland, jonka jäsenjärjestöjä ovat muun muassa Kansanlähetys, Kylväjä, Sley ja Suomen Lähetysseura. Leirin suojelijana toimi kauppaneuvos **Leevi K. Laitinen**. Hän oli antanut oman yksityislentokenttänsä ilmaiseksi leirin käyttöön.

Danielle Miettinen

Lisätietoja:www.maf-finland.org
www.peltilintu.net

Kirkkopyöräilyä lähetystyön hyväksi

Kari Tamminen

Lähetyspastori Juha Valkama viihtyy itsekin pyörän päällä. Taustalla Sääksmäen keskiaikainen kivikirkko.

Sääksmäellä, Akaassa ja Urjalassa isketään kolmea kärpästä yhdellä iskulla. Seitsemän kirkon pyöräilyssä voi tutustua kirkkoihin, hoitaa kuntoa ja tukea lähetystyötä.

Sääksmäen, Akaan ja Urjalan seurakunnat ovat järjestäneet jo 28 kertaa ”Seitsemän kirkon lenkin” lähetystyön hyväksi.

Pyörälenkki ei ole kilpailutapahtuma, vaan mukaan kutsutaan kaikenikäisiä liikkumaan ja samalla tukemaan lähetystyötä. Aikuisten osallistumismaksu oli tänä vuonna 5 euroa ja alle 18-vuotiaitten 2 euroa. Osallistumismaksuilla tuetaan seurakuntien nimikkotyötä Suomen Lähetysseuran kautta. Tänä vuonna tempaus tuotti 1500 euroa.

Pyörälenkille osallistujan tulee käydä vähintään kahdella rovastikunnan seitsemästä kirkosta. Jos intoa ja kuntoa riittää, voi kiertää vaikka koko lenkin, jolloin matkaa kertyy noin 90 kilometriä. Lenkin varrella olevat kirkot ovat Sääksmäki, Valkeakoski, Metsäkansa, Akaa, Viiala, Kylmäkoski ja Urjala.

Osallistuja ilmoittautuu jollakin kirkolla. Käytyään haluamissaan etapeissa pyöräilijä jättää kirkkojen leimoin varustetun osallistumiskortin viimeiselle kirkolle. Leimauspisteissä on saatavana mehua. Joillakin kirkoilla kahvia ja yhdellä kirkolla keittoa.

Pyöräilijä on voinut myös osallistua jumalanpalvelukseen klo 10 omassa tai naapuriseurakunnan kirkossa.

Juha Valkama
Sääksmäen rovastikunnan lähetyspappi

Kierrätyspiste

Miten teillä tehdään lähetystyötä?
Laita oman seurakuntasi idea kiertämään *Kirkkomme Lähetys* -lehden lukijoille: danielle.miettinen@kolumbus.fi

Kolumn

Pippi på brunnar

Vad är viktigast att understöda? Den frågan får jag ofta som understödskoordinator. Svårt att svara. Evangeliseringsarbete? filosoferar jag. Då folk kommer till en levande tro, förvandlas deras liv. De upplever förlåtelsens kraft och blir fria från tron på andemakter och vidskepelse. De tror inte längre att de straffas för synder som de begått i sitt förra liv, inte heller att HIV-smitta beror på onda andar utan på ett virus.

Men vet de vad ett virus är? Det lär man sig i skolan. Utbildning blir nog punkt 1 på viktighetslistan: utbildning ger möjlighet till bättre inkomst och insikt om hur samhället fungerar. Om man är frisk nog att gå i skola, vill säga… Borde hälsovården kanske ändå vara klar etta? Om barnen lider av upprepade diarréer blir det till ingenting med skolgången. Eller borde man börja med rent vatten för att undvika diarréer och andra sjukdomar? Eller är förbättrade jordbruksmetoder, som i längden ger mera mat, nyckeln till bättre hälsa och allt det andra?

Mitt råd är: Stöd det du brinner för! Om du stöder något som du inte känner så mycket för, slutar det ofta med att du småningom slutar stöda arbetet ekonomiskt. Kanske slutar du också be för arbetet. Projektrapporter, som kommer på posten, hamnar längst ner under tidningshögarna och till sist i pappersinsamlingen. Olästa.

Då du ber om Guds ledning, är jag övertygad om att vår Herre på ditt hjärta och samvete lägger det arbete du ska be för och ge en slant till. Fil. 2:13 säger: Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärningar, för att hans goda vilja ska kunna ske. Jag är också övertygad om att Han som skapat världsalltet förmår fördela entusiasmen i rätta proportioner mellan evangeliseringsarbete och biståndsprojekt.

Själv har jag pippi på vattenprojekt. Jag brinner speciellt för brunnar. Nästan dagligen får jag intressanta och informativa rapporter från de otaliga projekt som Finska Missionssällskapet jobbar med i olika länder. Men då rapporterna från vårt brunnsprojekt i Senegal landar på bordet, skuffar jag snabbt undan allt annat i en stor hög och slänger mig över texten: 28 nya och 9 reparerade brunnar på ett år. Byborna betalar själva 60 euro för en ny brunn, 35 euro för en reparerad brunn. Brunnsdjup 8-52 m, i medeltal 10 m. 14 människor som gräver och

Joanna Lindén

Britt-Helen Lindman
understödskoordinator
vid Finska Missionssällskapet

15 % av brunnarna finns ca 50 m från byarna… Vilket fantastiskt arbete! Jag älskar fakta och siffror och kan bara inte få nog av all denna bokförda statistik.

Någon annan slänger sig över artiklar om bibelöversättning i Papua Nya Guinea, evangelisering och filmbil i Tanzania eller hälsovård i Angola. Utvecklingsarbetet stöder evangelisation. Tillsammans bildar de en helhet som ser till människans alla behov.

”Då du ber om Guds ledning, är jag övertygad om att vår Herre på ditt hjärta och samvete lägger det arbete du ska be för och ge en slant till.”

Joanna Lindén

Det missiologiska symposiet fungerar som debattforum. Expertpanelen med direktör för utrikesarbetet Rolf Steffansson, missionär Christine Björkskog och biskop Björn Vikström svarade på publikens frågor.

Rekordmånga ville debattera mission

Finska Missionssällskapets nya strategi och den pågående debatten om förhållandet mellan mission och utvecklingssamarbete aktualiserades vid missionsfesten i Oravais. Drygt 100 personer deltog i symposiet med temat ”Evangeliet för hela människan” den 18 juni.

Tyngdpunkten i sällskapets nya strategi 2010–2015 utgörs av förverkligandet av Guds kärlek i ord och handling. I praktiken innebär det här förkunnandet av evangelium, arbete för de mänskliga rättigheterna och utrotandet av fattigdom. Symposiets deltagare från Borgå stift debatterade kring holistisk mission och hur balansen mellan diakoni och mission ska se ut.

I sitt inledande anförande poängterade direktören för utrikesarbetet **Rolf Steffansson** vikten av att Finland inte skär ner sin biståndskvot. Han säger att **Björn Wahlroos** uttalande i *Suomen Kuvalehti* angående nedskärningen av biståndshjälp är alarmerande.

– Trots att det är lockande att skära ner på biståndskvoten i tider när vi själv drabbas av recession måste vi komma ihåg att vår kris bleknar i jämförelse med vad som pågår i många andra länder, säger Steffansson.

JOANNA LINDÉN

Pakistan i fokus – ny dokumentär

I år är det 50 år sedan Finska Missionssällskapet inledde sitt arbete i Pakistan. Det här uppmärksammas med dem nya dokumentären ”Ni hör till vårt folk”, producerad av tidigare Pakistanmissionärerna **Ann-Christine** och **Jouko Marttinen**.

Humphrey Peters, nyvald biskop i Peshawars stift i Pakistans protestantiska kyrka, besökte också missionsfesten. Peters poängterade att sällskapet främjar fred och försoning mellan olika religioner i Pakistan.

– De kristna sjukhusen och skolorna betyder oerhört mycket i regionen. Sällskapet betjänar de fattigaste bland de fattigaste, både kristna och muslimer. All verksamhet som bidrar till fred och försoning i Pakistan är ovärderlig just nu. Finska Missionssällskapet är en av de få organisationer som kan arbeta i området, säger Humphrey Peters.

JOANNA LINDÉN

Joanna Lindén

Borgå stifts nya missionärer i Jerusalem. Malin och Rune Lindblom med barnen Natanael och Rebecka före sin utresa i Helsingfors.

Fred och försoning i Jerusalem

Vid missionsfesten välsignades prästerna **Malin** och **Rune Lindblom** för sina missionärsuppdrag i Jerusalem. Familjen Lindblom kommer att fungera som brobyggare i sitt arbete som verksamhetsledare vid den ekumeniska oasen Shalhevetja-centret i Jerusalem. De arbetar också med den kristna motorcykelklubben Gospel Riders i Israel.

Lindbloms arbete understöds av Jakobstad, Karleby, Vasa, Borgå och Esbo svenska församlingar, Förbundet Kyrkans Ungdom samt Gospel Riders Finland.

JOANNA LINDÉN

Ta del i frimärksmission!

Alla frimärken kan tjäna missionens sak och stöda missionsarbetet. Samla ihop frimärkena och ge dem för exempel till SLEF.

Frimärkssamlare köper gärna frimärken på papper. Klipp därför ut frimärkena en centimeter från frimärkets kanter. Detta med två undantag: alla gamla kuvert och alla kuvert från Kenya skall bevaras hela, eftersom de är mer värdefulla så.

Läs mer: www.slef.fi/mission/frimarken

SKC

Från Edinburgh med nytt mod

Aarne Ormio

Timo Vasko
kyrkans missionsteolog, docent

I början av juni hölls den historiska ekumeniska världsmissionskonferens Edinburgh II i Edinburgh i Storbritannien. Temat var ”Att vittna om Kristus i dag”.

Konferensen utmynnade i dokumentet ”Edinburgh 2010 Common Call”, som kallar oss att leva ut det glada budskapet om frälsning, syndernas förlåtelse, livets rikedom och frihet och att vittna om detta för alla fattiga och förtryckta. Vi utmanas att vittna och evangelisera så att vi blir ett levande bevis på den kärlek, rättfärdighet och rättvisa som Gud har avsett för hela världen.

Edinburgh 2010 Common Call kallar oss till autentisk dialog, respektfullt bemötande och ödmjukt vittnesbörd. Vi får vittna om de unike Kristus för dem som tror annorlunda än oss kristna eller inte alls tror. Detta får vi göra i den heliga Andens kraft och komma ihåg Kristi offerdöd på korset och att han uppstod för att frälsa världen.

Vi tar avstamp i en frimodig förtröstan på evangeliets budskap, som kan skapa försoning, vänskap och gästfrihet.

Den heliga Anden blåser i enlighet med sin vilja över hela världen och återförenar skapelsen. Anden ger verkligt liv. Medvetna om detta kallas vi att bli nådefulla och helande gemenskaper, sådana där också de unga deltar aktivt i missionen och kvinnor och män rättvist delar makten och ansvaret. Vi utmanas på nytt att brinna för fred och rättvisa och ta hand om miljön. Också en förnyad liturgi kan återspegla Skaparen och det sköna i skapelsen.

I detta nummer av *Kyrkans Mission* behandlas Edinburghkonferensens teman på många sätt utifrån finländska perspektiv. Förhoppningsvis kan Edinburghprocessen inspirera oss att fördjupa grunderna för vårt missionsarbete, som är gemensamma för hela Kristi missionerande kyrka.

”Vi tar avstamp i en frimodig förtröstan på evangeliets budskap, som kan skapa försoning, vänskap och gästfrihet.”

PRENUMERATIONER OCH ADRESSÄNDRINGAR
Tfn: 020 754 2333
fax: 020 754 2342,
e-post: tilauspalvelut@kotimaa.fi
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa
PB 137
00201 Helsingfors

UTGIVARE
Kyrkans missionscentral
PB 185
00161 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

CHEFREDAKTÖR
Jaakko Mäkelä

ANSVARIG REDAKTÖR FÖR DETTA NUMMER:
Timo Vasko

REDAKTIONS-SEKRETERARE
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kolumbus.fi

REDAKTION
Ann-Christine Marttinen (ordf.)
Christine Eriksson
Lea Lappalainen
Jaakko Mäkelä
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Timo Vasko

OMBRYTNING
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

FOTOBEARBETNING
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

FÖRLÄGGARE
Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa

TRYCKERI
Kirjapaino Uusimaa

UPPLAGA
6 000 st.

TIDNINGEN UTKOMMER
två gånger per år.
Nästa nummer utkommer i mars 2011.

Tidningen skickas till församlingar, missionssekreterarna, kyrkligt anställda präster, lektorerna och religionslärarna. Utöver detta skickas tidningen som gruppförsändelse till bland annat kyrkans missionsorganisationer, domkapitlen och missionskontoren.

ISSN 0789-5135

Miksi kutsuit minut?

Jumala, taivaallinen Isäni. Jeesus, rakas Vapahtajani. Pyhä Henki, Lohduttajani ja Virvoittajani. Tahdon jakaa koko elämäni kanssasi, sillä vain Sinä ymmärrät kaiken minussa.

Anna anteeksi itsekkyyteni ja epäuskoni. Valosi minussa olisi voinut olla tänään kirkkaampi, tuoksusi ihanampi ja todistuksesi rohkeampi. Siunaa kuitenkin kaikkia niitä, jotka tänään lähelleni lähetit.

Jätän Sinulle kivun siitä, että en osaa. Miksi kutsuit juuri minut? Eikö joku toinen olisi ollut parempi? Ja Sinä vastaat jälleen: ”Minä olen heikoissa väkevä.”

Kiitos elämästä, jossa koko ajan tapahtuu jotakin. Kiitos kasvusta, jota voin vain ihmetellä. Kiitos innosta, joka tarttuu minuunkin. Kiitos vapaudesta, jossa saan julistaa evankeliumia.

teksti ja kuva
Hannu Heikkilä
Kirjoittaja työskentelee lähetystyöntekijänä Venäjällä. Lähettävä järjestö on Suomen Lähetysseura.